

Τεύχος #23, Νοέμβρης 2020 | Τιμή οικονομικής ενίσχυσης: 0,50 ευρώ | anpolorg@gmail.com | http://apo.squathost.com

...ο χρόνος είναι τώρα και ο τόπος είναι εδώ...

17 ΝΟΕΜΒΡΗ 2020

Το κράτος δεν προσφέρει

ΟΥΤΕ ΥΓΕΙΑ

ΟΥΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

αλλά φτώχεια, κανιβαλισμό & τρομοκρατία

**μόνο ο λαός
σώζει τον λαό**

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 2020

**Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΘΑ ΣΠΑΣΕΙ ΤΙΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ
ΣΤΙΣ 17 ΝΟΕΜΒΡΗ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΘΑ ΣΠΑΣΕΙ ΤΟΝ ΤΡΟΜΟ**

«Με το αίμα γράφουν οι νεκροί για να θυμούνται οι ζωντανοί»

Μέσα σε συνθήκες υγειονομικής, οικονομικής και κοινωνικής κρίσης, κρατικών απαγορεύσεων, γενικευμένης τρομοκρατίας και καταστολής το κίνημα καλείται να υπερασπιστεί τη μνήμη, τους νεκρούς του, την ίδια την ιστορία και την ύπαρξη του.

τικές επιταγές. 47 χρόνια μετά, οι εμπειρίες, τα διδάγματα, το πνεύμα της εξέγερσης, του αγώνα, της αλληλεγγύης, της αντίστασης, της σύγκρουσης, της δυναμικής πρωτοβουλίας και δράσης πρέπει να σπάσει τον γενικευμένο φόβο, την σιωπή, την αδράνεια και την υποταγή.

47 χρόνια μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου καλούμαστε να πιάσουμε ξανά το νήμα των εξεγέρσεων, της συγκρουσιακής κοινωνικής και ταξικής πάλης, της κοινωνικής ανυπακοής και απειθαρχίας στις κρα-

τικές επιταγές. 47 χρόνια μετά, οι εξέγερσεις δεν είναι νομοτέλειες, αλλά προκύπτουν μέσα σε συγκεκριμένες συνθήκες από την δράση των αγωνιστών, από τις πρωτοβουλίες που παίρνουν στην κατεύθυνση της όξυνσης

Συνέχεια στη σελίδα 9

Πολιτική Τοποθέτηση της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης για την απόφαση στη Δίκη της ΧΑ και τη μεγαλειώδη αντιφασιστική συγκέντρωση στο Εφετείο της Αθήνας

«...Στη διαρκή διεθνή αποσταθεροποίηση και τους κλυδωνισμούς των συστημάτων πολιτικών σταθερών, γεννιούνται οι μεγάλες δυνατότητες της επαναστατικής κειραφέτησης. Απέναντί τους συγκροτείται ήδη η αντεπαναστατική ακροδεξιά και φασιστική έκφραση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού για να μπει ως έσχατος φραγμός στην εξέλιξη της κοινωνικής ιστορίας, που προχωρά μέσα από την αδιάκοπη πάλη για ελευθερία και ισότητα. Πόλεμος και φασισμός, αυτή είναι η «απάντηση» του συστήματος στη συνολική και βαθιά του κρίση, στις ίδιες του τις αντιφάσεις, που τις προκαλεί η αθεράπευτη σύγκρουση που επιβάλλει η βασική του αρχή, η εκμετάλλευση και καταπίεση ανθρώπου από άνθρωπο». (απόσπασμα από τη Διακήρυξη του 2ου συνεδρίου της ΑΠΟ, 12/2016)

«Οι ακροδεξιές πολιτικές αποτελούν την πιο ακραία έκφανση του εκμεταλλευτικού συμπλέγματος κράτους και κεφαλαίου, άλλοτε με τη μορφή παρακρατικών συμμοριών, άλλοτε ως νόμιμο κόμμα και άλλοτε ως το κυρίαρχο μοντέλο διακυβέρνησης, ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες του συστήματος που παράγει και συντηρεί τον φασισμό. Καλλιεργούν τον εθνικισμό, τον ρατσισμό και τη μισαλλοδοξία επικειρώντας να εντείνουν τον κοινωνικό κανιβαλισμό και λειτουργώντας συμπληρωματικά στον κυρίαρχη ιδεολογική επιβολή, υπερασπίζοντας την Ευρώπη-Φρούριο, τα κέντρα εκτόπισης και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης».

(απόσπασμα από το αντικρατικό-αντικαπιταλιστικό-αντιφασιστικό κάλεσμα της ΑΠΟ στη δίκη της Χ.Α., 02/2017).

Συνέχεια στη σελίδα 2

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Στις 7 Οκτώβρη, πεντέμισι χρόνια μετά την έναρξη της, ολοκληρώθηκε η δίκη της Χρυσής Αυγής στο Εφετείο της Αθήνας με την καταδίκασηκατησκή απόφαση σε βάρος της πλειοψηφίας των κατηγορούμενων. Στις 22 Οκτώβρη οι ποινές οριστικοποιήθηκαν με αποτέλεσμα 38 μέλη της οργάνωσης να οδηγηθούν στις φυλακές, ανάμεσα τους και τα περισσότερα πυγετικά στελέχη.

1. Είναι γεγονός πως η Χ.Α., ήδη από την ίδρυση της τη δεκαετία του '80, λειτούργησε ως κρατικό ενεργούμενο και υποχείριο πιάνοντας το νήμα από το παρελθόν των πολιτικών της προγόνων, των χιτών και των ταγματασφαλιτών της κατοχής και του εμφυλίου και κληρονομώντας την παρακρατική δράση των γκοτζαμάνδων που δολοφόνησαν τον Λαμπράκη, αλλά και των κένταυρων και των rangers της ΟΝΝΕΔ που δολοφόνησαν τον αγωνιστή καθηγητή Νίκο Τεμπονέρα. Βασική της κατεύθυνση, τόσο της ίδιας της οργάνωσης, όσο και του κράτους που την καθοδηγούσε, ήταν να αμβλύνει τις αντιστάσεις της κοινωνίας λειτουργώντας παραπληρωματικά ή/και αντί της επίσημης καταστολής, καθώς και να αναπύξει τα πιο συντριπτικά και αντιδραστικά κοινωνικά ένστικτα, διαλύοντας τους όποιους συλλογικούς, ταξικούς και κοινωνικούς δεσμούς, συμβάλλοντας έτσι στον κοινωνικό εκφασισμό.

Μέσα στις 4 δεκαετίες δράσης της, μέλη της πρωταγωνίστησαν σε εκατοντάδες δολοφονικές επιθέσεις σε βάρος πολιτικών και κοινωνικών αγωνιστών, αριστερών, αναρχικών και συνδικαλιστών, καταλήψεων και αυτοδιαχειρίζομενων χώρων αγώνα, προσφύγων και μεταναστών, πάντα απολαμβάνοντας τη συνεργασία, την προστασία και την ασυλία που σταθερά της παρείχαν οι επίσημοι κατασταλτικοί μηχανισμοί, η αστυνομία και η «δικαιοσύνη». Οι επιθέσεις αυτές είναι η κειροπιαστή απόδειξη πως η Χ.Α. δημιουργήθηκε για να χτυπήσει εκεί ακριβώς που της υποδείκνυε η ίδια η κρατική πολιτική, τα συμφέροντα των αφεντικών και η καθεστωτική προπαγάνδα των ΜΜΕ: ενάντια στο αγριότερα εκμεταλλεύμενο τμήμα της κοινωνίας και ενάντια στα κινήματα, που διακρινούμενα βρίσκονται στο στόχαστρο της κρατικής καταστολής.

2. Μέσα σε συνθήκες βαθιάς πολιτικής και οικονομικής κρίσης, ιδιαίτερα μετά την κοινωνική εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008, και αντιμέτωπο με τις μαζικές κινητοποιήσεις των επόμενων χρόνων ενάντια στη φτώχεια και την εξαθλίωση των μνημονιακών πολιτικών, το καθεστώς επέλεξε να πριμοδοτήσει

τη δολοφονική συμμορία της Χ.Α. με όλα τα μέσα, ως εργαλείο στο πλαίσιο μιας ευρύτερης αντι-εξεγερτικής και αντεπαναστατικής στρατηγικής, με δύο βασικούς στόχους: αφενός την τρομοκράτηση των πολιτικών του αντιπάλων από τις ναζιστικές ομάδες κρούσης, και αφετέρου τη συσπείρωση των πιο αντιδραστικών στοιχείων του πληθυσμού γύρω από τα ναζιστικά αποβράσματα και τη στρατολόγηση ενός μέρους του στη μισαλλοδοξία, τον ρατσισμό, στην εμπέδωση του ολοκληρωτισμού και της βίας απέναντι στους ταξικά αδύναμους, ώστε να διακυθεί ο κοινωνικός εκφασισμός, να στοχοποιηθούν οι παρίες για τα δεινά που επιφέρει η πολιτική του κράτους και των αφεντικών, και να μείνουν στο απιρόβλητο οι ισχυροί.

3. Η δολοφονία του Παύλου Φύσσα στις 18 Σεπτέμβρη 2013 στο Κερατσίνι, ως το αποκορύφωμα της εγκληματικής δράσης των νεοναζί, επέδρασε καθοριστικά στις συνειδήσεις των αγωνιζόμενων, αλλά και σε εκείνο το ευρύτερο και πλειοψηφικό ρεύμα της κοινωνίας που δεν αποδέχεται τον εκφασισμό, με τρόπο και συνέπειες που το καθεστώς θέλησε να ελέγχει.

Φυσικά, δεν μάθαμε τότε για τα πεπραγμένα της Χ.Α., ούτε είχαμε ξέχασει τις εκατοντάδες αποσιωπημένες φασιστικές επιθέσεις στο φτωχότερο κομμάτι της εργατικής τάξης, στους πρόσφυγες και τους μετανάστες, σε σπίτια, στον δρόμο, σε λαϊκές αγορές ή στη δουλειά τους, που πραγματοποιήθηκαν είτε με τη συνοδεία είτε με την κάλυψη αστυνομικών δυνάμεων. Ούτε αγνοούσαμε τη δολοφονία του Σαχτζάτ Λουκμάν στα Πετράλωνα, τον βαναυσού ξυλοδαρμό των αιγύπτιων ψαφάδων στο Πέραμα, τις χαρακιές στο πρόσωπο δεκατετράχρονου παιδιού από το Αφγανιστάν, την ενέδρα σε συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ στη ναυπηγεοπισκευαστική ζώνη και τις απειλές που είχαν εκτοξεύσει οι νεοναζί για λογαριασμό των εφοπλιστών και των μεγαλοεργολάβων. Αντιθέτως, γνωρίζαμε καλά τη δράση της, είχαμε βιώσει από πρώτο χέρι και απαντήσει στο δρόμο τις δεκάδες θρασύδειλες επιθέσεις σε καταλήψεις, σε αυτοδιαχειρίζομενους χώρους και στέκια γειτονιάς, τις μαχαιριές σε αναρχικούς, αριστερούς και αντιφασίστες αγωνιστές,

τη δράση των νεοναζιστών στο πλευρό των ΜΑΤ σε διαδηλώσεις, που όχι απλώς συγκαλύφθηκαν, αλλά ενθαρρύνθηκαν από τις αρχές.

Οι προσχεδιασμένες συλλήψεις ορισμένων εκ των αρχιτραπέμπούκων της συμμορίας και η παραπομπή τους σε δίκη για «εγκληματική οργάνωση» για ένα μόνο μέρος της εγκληματικής τους δράσης που ήταν γνωστή για χρόνια, επιβεβαίωσε απλά το μέγεθος της συνενοχής και της εποπτείας του κράτους σε αυτά τα εγκλήματα και επιχείρησε ταυτόχρονα να καθηλώσει την κοινωνία στο ρόλο του θεατή μιας δήθεν θεσμικής αντιμετώπισης των ναζιστών, ο οποία σαφώς αποσκοπούσε στο καναλιζάρισμα και στην καθυπόταξη της γενικευμένης κοινωνικής οργής που ακολούθησε τη δολοφονία Φύσσα.

Μια οργή για ένα έγκλημα που δεν μπορούσε σε καμιά περίπτωση να συγκαλυφθεί και που υπονόμευε την κοινωνική νομιμοποίηση του ίδιου του κράτους κάνοντας ορατή τη συνενοχή του.

Η κίνηση αυτή των συλλήψεων και των διώξεων δεν μπορεί βέβαια να ειδωθεί ως μια αμυντική κίνηση από την πλευρά του κράτους. Αντίθετα, γρήγορα εντάθηκε σε μια επιθετική κίνηση στο πλαίσιο της ανασυγκρότησης του, στην κατεύθυνση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού. Μια κίνηση που έστελνε σαφές καταστατικό μήνυμα στον κόσμο που αγνοήζεται αντιθεσμικά και από τα κάτω, τόσο μέσα από την εφαρμογή του νόμου περί εγκληματικής οργάνωσης που δημιουργήθηκε για την ποινικοποίηση των κοινωνικών-ταξικών αντιστάσεων, όσο και μέσα από τη χρήση της «θεωρίας των δύο άκρων» η οποία επιχειρεί να ταυτίσει την παρακρατική δράση των τραμπούκων και φονιάδων της Χρυσής Αυγής με τον κόσμο του αγώνα και της αντίστασης.

Παράλληλα, αντανακλούσε επίσης τη συνεχή διαπάλη στο εσωτερικό του συστήματος σε εκείνη τη χρονική περίοδο, ανάμεσα σε εκείνη την τάση που σκεφτόταν ακόμα το ενδεχόμενο μιας πολιτικής διαχείρισης με τη Χρυσή Αυγή και σε εκείνη την τάση που προσέβλεπε στην πολιτική της περιθωριοποίηση – δηλαδή στη συρρίκνωση ή την απομάκρυνση της από την κεντρική πολιτική σκηνή και την παραμονή της μόνο στην επίπεδη των ομάδων κρούσης. Την ίδια περίοδο, όταν πλέον η πολιτική απέντασε στην θανάτου, ήταν η δεύτερη τάση επικράτησε στην ναζιστών ευθυγραμμίστηκε με την επίσημη κρατική πολιτική των στρατοπέδων συγκεντρώσεων, της καταστολής, της εξαθλίωσης και του θανάτου, η δεύτερη τάση επικράτησε στην περιφέρεια για την εφεδρεία για το κρατικό-καπιταλιστικό σύστημα.

4. Μέσα σε αυτά τα εφτά χρόνια από τη

δολοφονία Φύσσα και στα πεντέμισι από την έναρξη της δίκης, το κράτος βομβαρδίζει μέσω των ΜΜΕ με «θεσμικό αντιφασιστικό» λόγο και επιδιώκοντας να εμφανιστεί ως ο μοναδικός φορέας δικαιοσύνης και εγγυητής της κοινωνικής ομαλότητας, οδηγεί στη «δικαιοσύνη» την Χρυσή Αυγή, στην πιο μακροχρόνια δίκη της σύγχρονης ιστορίας, επιχειρώντας να θολώσει τα νερά γύρω από την άμεση σκέση κράτους και παρακρατικών.

Σε αυτά τα εφτά χρόνια τόσο ο «θεσμικός αντιφασιστός» που επικείρωσε να ξεπλύνει το κράτος από την ευθύνη του ενορχηστρωτή της παρακρατικής δράσης των νεοναζί και να εδραιώσει τη θεωρία των δύο άκρων, όσο και η ίδια η παρακρατική δράση στο πεζοδρόμιο βρήκαν απέναντι τους τη σθεναρή, αποφασιστική, διαρκή και ανυποχώρητη αντιφασιστική δράση. Οι μαζικές και μαχητικές αντιφασιστικές κινητοποιήσεις ήταν ο πραγματικός φραγμός στην άνοδο των φασιστών και στις επιθέσεις που πραγματοποιούσαν, με αποτέλεσμα σήμερα να έχουν μπει ισχυρά αναχώματα στην επέλασή τους και να έχει επιτευχθεί η υποχώρηση των νεοναζιστικών ομάδων από το δημόσιο πεδίο. Από τις αντιφασιστικές διαδηλώσεις αντίστασης και μνήμης για τον Π.Φύσσα και το Σ. Λουκμαν, τις μαχητικές συγκεντρώσεις σε διάφορες στιγμές της δίκης της Χ.Α. (με κορυφαίο παράδειγμα τη συγκέντρωση και τις συγκρούσεις που έσπιασαν με φασίστες και μπάτσους εντός της δικαιοστικής αίθουσας κατά την εκδίκαση της υπόθεσης του Στεκιού Αντίπνοια), τις κεντρικές αντιφασιστικές κινητοποιήσεις και τις εδαφικές μάχες στις γειτονιές, μέχρι τα οδοφράγματα διεθνιστικής αλληλεγγύης απέναντι στον εθνικισμό, τη μισαλλοδοξία και τον πόλεμο.

Δεν είχαμε και δεν έχουμε αυταπάτες για τον ρόλο της αστικής δικαιοσύνης. Οι όποιες καταδίκες φασιστών από αυτήν, δεν μπορούν να μας εξαπατήσουν. Δεν ξεχνάμε πως ο αγώνας ενάντια στον φασισμό είναι κομμάτι του συνολικού αγώνα ενάντια στον καπιταλισμό και το κράτος. Ως αναρχικοί – αντιεξουσιαστές, μέσα από τους κοινωνικούς- ταξικούς αγώνες στεκόμαστε ενάντια σε ένα πανίσχυρο σύστημα, που προωθεί τις ανισότητες, την ιεραρχία και τους διαχωρισμούς. Αγωνιζόμαστε μέσα και έξω από τις αίθουσες των δικαστηρίων, σε όλα τα κοινωνικά πεδία, στους καθημερινούς αγώνες για ισότητα, αλληλεγγύη, ελευθερία.

5. Την Τετάρτη 7 Οκτωβρη βρεθήκαμε μαζί με δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές έξω από το Εφετείο της Αθήνας, σε μια από τις μεγαλύτερες αντιφασιστικές συγκεντρώσεις όλων των εποχών στον ελλαδικό χώρο. Χωρίς αυταπάτες πως το σύστημα εκμετάλλευσης και καταπίεσης μπορεί να εξωραϊστεί, χωρίς αυταπάτες πως οποιαδήποτε κυβέρνηση μπορεί να αποτελέσει φραγμό στον φασισμό, χωρίς αυταπάτες

για το ρόλο της αστικής δικαιοσύνης και των αποφάσεων της, μέσα από τη δυναμική συγκέντρωση και τις συγκρούσεις με τους ένοτολους δολοφόνους της αστυνομίας επί της Λεωφόρου Αλεξάνδρας, φωνάζαμε με όλες μας τις δυνάμεις πως δεν βρεθήκαμε εκεί για να πολεμήσουμε τον φασισμό μαζί με το κράτος, την κυβέρνηση, τον όψιμο αντιφασιστό των ΜΜΕ (που εδώ και τόσα χρόνια συστηματικά και με σχέδιο έπιλεναν την εγκληματική τους δράση) και τους κάθε λογίς θεσμικούς θιασώτες ενός κίβδου και υποκριτικού αντιφασισμού, αλλά αντίθετα, βρεθήκαμε έξω από το Εφετείο σε πείσμα όλων αυτών που μεθοδικά πριμοδοτούν σε καθημερινή βάση τον κοινωνικό εκφασισμό και τον κρατικό ολοκληρωτισμό, για να τονίσουμε εμφατικά πως η μόνη απάντηση απέναντι στον πόλεμο, τον εθνικισμό και τον φασισμό που γεννά και θρέφει ο κόσμος του κράτους και του καπιταλισμού, είναι η οργάνωση της κοινωνικής και ταξικής αντεπίθεσης και η σύγκρουση με τον κόσμο αυτό.

6. Η καταδικαστική απόφαση και η φυλάκιση μερικών νεοναζί δεν μπορεί να λειτουργήσει ως «*«ο κολυμβήθρα του Σιλωάμ»* για το κράτος. Και αυτό γιατί οι επιθέσεις της Χ.Α. όλα αυτά τα χρόνια προαναγγέλθηκαν από τη πιο επίσημη κρατικά χείλη, αφήνοντας τις φασιστικές συμμορίες να δρουν επικουρικά στα σχέδια του κράτους και των αιφεντικών. Δεν ξεχνάμε ότι έναν μόλις χρόνο πριν τη δολοφονία Φύσσα, ο πρωθυπουργός Σαμαράς ήταν αυτός που εξήγγειλε επιχειρήσεις ενάντια στους φτωχούς και τους αγωνιζόμενους (τους «λαθρομετανάστες», τους «συνδικαλιστές» και τους «κουκουλοφόρους» στη δική του γλώσσα) για την απρόσκοπη επιβολή της μνημονιακής λεπλασίας. Και αυτό ακριβώς είναι το αυστηρό πλαίσιο μέσα στο οποίο κινήθηκαν κατόπιν οι νεοναζί: παράλληλα με τα αστυνομικά πογκρόμ, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, τα βασανιστήρια σε αστυνομικά τμήματα, τους πυροβολισμούς επιστατών ενάντια σε ξένους εργάτες γης στα φραουλοχώραφα της ελληνικής επαρχίας, τους ρατσιστικούς νόμους. Παράλληλα με το κρατικό κυνήγι εναντίον οροθετικών γυναικών, άστεγων και Ρομά. Παράλληλα με τις απολύτεις, την εργοδοτική τρομοκρατία, την επιστράτευση απεργών. Παράλληλα με την καταστολή και απαγόρευση των διαδηλώσεων, τις συνεχιζόμενες εικενώσεις και εισβολές σε πολιτικούς κοινωνικούς χώρους αγώνα (καταλήψεις και στέκια), τις συλλήψεις και τα βασανιστήρια κατά αγωνιστών. Γιατί η Χρυσή Αυγή δεν είναι απλώς μία εγκληματική συμμορία, είναι μία συμμορία παρακρατικών που εξέθρεψε, οπλίσε και αποθράσυνε το ίδιο το κράτος.

7. Και αν σήμερα επιδεικνύεται πρόσκαιρα και πάνω σε ορισμένους παρακρατικούς λακέδες η «*«πυγμή της δημοκρατίας»*, αυτό γίνεται

με σκοπό να αντληθεί συναίνεση απέναντι στη χρήση ενός κατασταλτικού οπλοστασίου που προορίζεται για τους αγωνιζόμενους. Η συμμορία της χρυσής αυγής δεν είναι παρά το αναλώσιμο δεκανίκι, η εφεδρεία ενός συστήματος σε κρίση, και το ίδιο το σύστημα χρησιμοποιεί σήμερα την καταδίκη της, όπως όλα αυτά τα χρόνια χρησιμοποίησε τη δίωξη της, για τους ίδιους λόγους που την ανέθρεψε: για να τρομοκρατήσει τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις. Οι κρατικοί αξιωματούχοι δε διστάζουν να καπιτλευτούν το αίμα ενός νεκρού αντιφασιστά και να επικαλεστούν μια δήθεν κάθαρση από φασιστικούς θύλακες για να εμπεδωθεί το κρατικό μονοπώλιο της βίας και να εντείνουν την καταστολή των κοινωνικών αγώνων στο όνομα της δημοκρατίας και της νομιμότητας.

Τον φασισμό δεν θα τον αντιμετωπίσει το κράτος, γιατί ο φασισμός απορρέει από το ίδιο το κράτος. Γιατί ο φασισμός δεν είναι απλά οι νεοναζί, αλλά ο ίδιος ο κρατικός ολοκληρωτισμός.

Τον φασισμό δεν θα τον νικήσει η συμμετοχή στην πολιτική διαχείριση του συστήματος, η ενσωμάτωση των κοινωνικών αγώνων, η εμπιστοσύνη στους θεσμούς, το πολιτικό σύστημα, τη «*δικαιοσύνη*» κλπ.

Τον φασισμό θα τον συντρίψουν οι πλατιές, οριζόντιες, αντιθεσμικές κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις. Τον φασισμό θα τον συντρίψουμε στα οδοφράγματα, στους δρόμους, στις γειτονιές, στις πλατείες, στα σχολεία, στους χώρους δουλειάς. Θα τον συντρίψει η αλληλεγγύη μεταξύ των καταπιεσμένων, την αυτοοργάνωση των εργαζόμενων, των ανέργων, των μαθητών, ντόπιων και ξένων, και ο κοινός μας αγώνας για μια κοινωνία ισότητας και ελευθερίας. Για να στείλουμε το κράτος, τα αιφεντικά και τους φασίστες στο σκουπιδοτενέκε της ιστορίας.

Αλληλεγγύη στους αντιφασιστές και αναρχικούς συντρόφους και συντρόφισσες που έσπιασαν τις αστυνομικές απαγορεύσεις της αντιφασιστικής συγκέντρωσης της 1ης Νοέμβρη στο Ν. Ηράκλειο και την Ν. Ιωνία, διαδηλώνοντας στο Γαλάτι, όπου και δέχτηκαν την άγρια επίθεση των αστυνομικών ταγμάτων εφόδου με αποτέλεσμα δεκάδες τραυματίες και συλληφθέντες.

ΠΑΥΣΗ ΚΑΘΕ ΔΙΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ 13 ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΣΤΟ ΓΑΛΑΤΣΙ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΟΣΟΙ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΔΡΑΣΗ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ – ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΩΝ

ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΟΥΦΑΛΕΣ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΚΡΕΜΑΛΕΣ

Ανακοίνωση για την αντιφασιστική - αντικρατική συγκέντρωση στο Εφετείο στις 7 Οκτώβρη

Την Τετάρτη 7 Οκτώβρη βρεθήκαμε στον δρόμο μαζί με χιλιάδες κόσμου, συμμετέχοντας στην αντιφασιστική συγκέντρωση έξω από το εφετείο, οπού δικάζονταν οι παρακρατικοί δολοφόνοι της χρυσής αυγής. Περισσότεροι από 40.000 άνθρωποι κατέκλυσαν την Λ. Αλεξάνδρας δίνοντας ένα πηκτό μήνυμα ενάντια στον φασισμό, ενώ η παρουσία των αναρχικών και αντιεξουσιαστών ήταν ιδιαίτερα μαζική, δυναμική και μαχητική. Λίγα δευτερόλεπτα μετά την απόφαση του δικαστηρίου και την αναγνώριση της ΧΑ ως εγκληματική οργάνωση ξεπούλησαν συγκρούσεις, με τις δυνάμεις καταστολής να πνίγουν τη συγκέντρωση στα κημικά, να ρίχνουν κρότου λάμψη και να χρησιμοποιούν εναντίον διαδηλωτών τις αύρες. Η παρουσία μας τη συγκριμένη μέρα στον δρόμο, οι χιλιάδες κόσμου και οι συγκρούσεις που έξπλασαν κάνουν ξεκάθαρο

πώς η καταδίκη της ΧΑ είναι αποτέλεσμα των διαρκών και επίμονων αγώνων που δόθηκαν στο παρελθόν, τόσο ενάντια στον φασισμό και στο σύστημα που τον γεννά, όσο και των αγώνων για ζωή και ελευθερία, των αγώνων και της αλληλεγγύης σε πρόσφυγες και μετανάστες, στις καταλήψεις και τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις των από τα κάτω. Η προσπάθεια ολόκληρου του συστήματος, η οποία εντάθηκε τις μέρες πριν την απόφαση, να ξεπλυθεί το ίδιο μέσα από τις καταδίκες των φασιστών δεν ευδώδικη. Η στιγμή της απόφασης δεν ήταν ως μια νίκη της αστικής δημοκρατίας αλλά με ένα σύνθημα "φασίστες κουφάλες έρχονται κρεμάλες", η απόφαση της δίκης δεν νομιμοποίησε το πολιτικό σύστημα που γεννά, θρέφει και κατά το δοκούν χρησιμοποιεί τους φασίστες ως το μακρύ του χέρι. Έγινε για ακόμα μια φορά ξεκάθαρο πώς ο αγώνας ενάντια στον φασισμό είναι αγώνας ενάντια στο κράτος και το κεφαλαιο, ενάντια στην κρατική καταστολή και τρομοκρατία, ενάντια στην υποτίμηση της ζωής μας, ενάντια στον ρατσισμό, τον εθνικισμό και τον πόλεμο.

Το αντιθεσμικό και ακριδεμόνευτο αντιφασιστικό κίνημα, οι αγωνιστές/στριες της βάσης, με τη διαρκή και μαχητική τους στάση στους δρόμους απέναντι στον φασισμό και τον ναζισμό πέτυχαν να αποτελέσει αυτήν τη δίκη ένα κομβικό κοινωνικό και πολιτικό γεγονός. Χωρίς αυτήν την προϋπόθεση, πέρα από τον δολοφόνο του Π. Φύσσα, το κράτος δεν θα είχε αναγκαστεί να οδηγήσει στη φυλακή, έστω και πρόσκαιρα, τα περισσότερα πυγετικά στέλεχη της ΧΑ για τη διεύθυνση της ναζιστικής οργάνωσης και μόλις 11 ναζί, μέλη των ταγμάτων

εφόδου. Πρόκειται για μια απόφαση που από την πλευρά της εξουσίας θα επιχειρηθεί να κεφαλαιοποιηθεί, μέσα από την αναπαραγώγη της θεωρίας των δυο άκρων, για να στοχοποιηθούν και να κατασταλούν οι κοινωνικοί και ταξικοί αγώνες, εξισώνοντάς τους με τη δράση των νεοναζί δολοφόνων.

Από τη δική μας πλευρά ως κομμάτι του αντιεξουσιαστικού/αναρχικού κινήματος, η 7η Οκτώβρη έρχεται ως συνέχεια της πολιτικής μας παρουσίας στην έναρξη της δίκης της Χ.Α., στην εκδίκωση της υπόθεσης για τη δολοφονική επίθεση στο α/α στέκι Αντίνοια από τους νεοναζί Αθ. Στράτο και Β.Σιατούνη, στις συγκεντρώσεις στο Εφετείο που δικάζονταν οι φασίστες δολοφόνοι του μετανάστευργάτη Σ. Λουκμάν και την ημέρα που δικάζονταν ο αρχιναζί Μιχαλολιάκος. Στόχος μας ήταν αφενός η μαχητική και δυναμική στάση απέναντι στον φασισμό και το σύστημα που τον γεννά και τον θρέφει και αφετέρου να μην αποτελέσει η διαδικασία του δικαστηρίου το πολιτικό βήμα για τους νεοναζί.

Από τη δολοφονία του Σ. Λουκμάν και του Π. Φύσσα το 2013 μέχρι σήμερα οι κρατικοί καταστατικοί μηχανισμοί δεν έπιαψαν ποτέ να χρησιμοποιούν και να οπλίζουν το χέρι των ναζιστικών παρακρατικών ομάδων κρούσης. Από τις δεκάδες επιθέσεις σε πρόσφυγες και μετανάστες, σε κατειλημμένους και αυτοοργανωμένους χώρους αγώνα (με χαρακτηριστικά παραδείγματα τον εμπροσόμιο της κατάλυψης Libertatia και τη δολοφονική επίθεση στον ΕΚΚ Φαβέλα), μέχρι τη δολοφονία του Αλβανού εργάτη γης Πετρίτ Ζίφλε από τον χρυσαυγίτη Δ. Κουρή. Μοναδικό ανάχωμα και φραγμό στην κρατική και παρακρατική τρομοκρατία και στις φασιστικές επιθέσεις αποτέλεσαν οι μαζικές και μαχητικές κινητοποιήσεις όλων των προηγούμενων χρόνων. Από τις αντιφασιστικές διαδηλώσεις αντίστασης και μνήμης για τον Π. Φύσσα κάθε χρόνο στο Κερατσίνι, τις κεντρικές αντιφασιστικές κινητοποιήσεις και τις εδαφικές μάχες στις γειτονιές, μέχρι τα οδοφράγματα διεθνοτικής αλληλεγγύης απέναντι στον εθνικισμό, τη μισαλλοδοξία και τον πόλεμο. Η διαρκής και αυντοχώρητη αντιφασιστική δράση, τόσο απέναντι στη Χ.Α. και κάθε φασιστικό μόρφωμα όσο και απέναντι στην κρατική έκφραση της καταστολής και του ρατσισμού ήταν αυτή που έθεσε αναχώματα στην επέλαση τους και κατάφερε την υποχώρηση των νεοναζιστικών ομάδων από το δημόσιο πεδίο. Και είναι αυτοί οι χιλιάδες των αναρχικών, αντιφασιστών/στριών, αγωνιστών/στριών που κρατούν, μέσα από τον συνεχή, ακριδεμόνευτο και αδιαπραγμάτευτο αγώνα, τον Π. Φύσσα, τον Σ. Λουκμάν, τον Π. Ζίφλε για πάντα ζωντανούς.

**ΚΑΜΙΑ ΑΥΤΑΠΑΤΗ- ΚΑΝΕΝΑΣ ΕΦΗΣΥΧΑΣΜΟΣ
ΣΥΝΕΧΗΣ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ
ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΘΡΕΦΕΙ**

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΑΞΙΔΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Στις 7 Οκτωβρίου στο Εφετείο Αθηνών, πριν από 5.5 χρόνια και 446 διαδηλωτές αναμένεται να ανακοινωθεί

τη δίκη της Χ.Α. στην οποία θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία του Σ. Λουκμάν και τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη της Χ.Α. θα γίνεται σε μια πολύ σημαντική στιγμή για την αντιφασιστική κοινωνία, καθώς θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη της Χ.Α. θα γίνεται σε μια σημαντική στιγμή για την αντιφασιστική κοινωνία, καθώς θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη της Χ.Α. θα γίνεται σε μια σημαντική στιγμή για την αντιφασιστική κοινωνία, καθώς θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη της Χ.Α. θα γίνεται σε μια σημαντική στιγμή για την αντιφασιστική κοινωνία, καθώς θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη της Χ.Α. θα γίνεται σε μια σημαντική στιγμή για την αντιφασιστική κοινωνία, καθώς θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη της Χ.Α. θα γίνεται σε μια σημαντική στιγμή για την αντιφασιστική κοινωνία, καθώς θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη της Χ.Α. θα γίνεται σε μια σημαντική στιγμή για την αντιφασιστική κοινωνία, καθώς θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη της Χ.Α. θα γίνεται σε μια σημαντική στιγμή για την αντιφασιστική κοινωνία, καθώς θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη της Χ.Α. θα γίνεται σε μια σημαντική στιγμή για την αντιφασιστική κοινωνία, καθώς θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη της Χ.Α. θα γίνεται σε μια σημαντική στιγμή για την αντιφασιστική κοινωνία, καθώς θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη της Χ.Α. θα γίνεται σε μια σημαντική στιγμή για την αντιφασιστική κοινωνία, καθώς θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη της Χ.Α. θα γίνεται σε μια σημαντική στιγμή για την αντιφασιστική κοινωνία, καθώς θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη της Χ.Α. θα γίνεται σε μια σημαντική στιγμή για την αντιφασιστική κοινωνία, καθώς θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη της Χ.Α. θα γίνεται σε μια σημαντική στιγμή για την αντιφασιστική κοινωνία, καθώς θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη της Χ.Α. θα γίνεται σε μια σημαντική στιγμή για την αντιφασιστική κοινωνία, καθώς θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη της Χ.Α. θα γίνεται σε μια σημαντική στιγμή για την αντιφασιστική κοινωνία, καθώς θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη της Χ.Α. θα γίνεται σε μια σημαντική στιγμή για την αντιφασιστική κοινωνία, καθώς θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη της Χ.Α. θα γίνεται σε μια σημαντική στιγμή για την αντιφασιστική κοινωνία, καθώς θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη της Χ.Α. θα γίνεται σε μια σημαντική στιγμή για την αντιφασιστική κοινωνία, καθώς θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη της Χ.Α. θα γίνεται σε μια σημαντική στιγμή για την αντιφασιστική κοινωνία, καθώς θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη της Χ.Α. θα γίνεται σε μια σημαντική στιγμή για την αντιφασιστική κοινωνία, καθώς θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη της Χ.Α. θα γίνεται σε μια σημαντική στιγμή για την αντιφασιστική κοινωνία, καθώς θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη της Χ.Α. θα γίνεται σε μια σημαντική στιγμή για την αντιφασιστική κοινωνία, καθώς θα αποφασιστούν αν θα γίνεται η δίκη της Χ.Α. που αποτελείται από την απόφαση της Επιτροπής Αντιφασιστικής Αναρχικής Κοινωνίας για τη δολοφονία της Ζ. Στράτου.

Η δίκη τ

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ, ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΘΡΕΦΕΙ

Ημαχητικότητα, ο συνεχής και ανυποχώρητος αγώνας, που δίνεται χρόνια τώρα στους δρόμους από το αναρχικό κίνημα, από χιλιάδες αντιφασίστες/στριες, η διεισδυτικότητα των πράξεων και προταγμάτων χιλιάδων αγωνιστών/στριών, η οργάνωση και έκφραση της μεγάλης κοινωνικής δυσαρέσκειας απέναντι στους νεοναζί και οι αδιάλειπτοι δυναμικοί συνολικοί αγώνες απέναντι στο σύστημα που τον γεννά και τον θρέφει είναι τα μόνα που έβαλαν και μπορούν να βάλουν αναχώματα στην επέλασή τους και στην επιβολή ενός κόσμου εκμετάλευσης και υποταγής.

Όσο κι αν θέλουν, κράτος και κεφάλαιο, να απονοματοδοτίσουν τον αντιφασιστικό αγώνα και να φανούν οι εγγυητές της «δημοκρατικής ομαλότητας» περιορίζοντάς τον σε αποφάσεις στις αίθουσες της αστικής δικαιοσύνης, ξέρουμε πως αυτοί είναι που χτίζουν τα σύγχρονα Ντακάου και εγκλωβίζουν μέσα χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες σε άθλιες συνθήκες, που τους πνίγουν στο Αιγαίο και τους δολοφονούν στα σύνορα, που πρωθυπότην την μισαλλοδοξία και τον ρατσισμό.

Όσο κι αν θέλουν να αποπροσανατολίσουν την κοινωνία από τη σκέση κράτους και παρακράτους, γνωρίζουμε καλά πως τα τάγματα εφόδου δρουν στο πλάι των επίσημων καταστατικών μηχανισμών χτυπώντας εκεί που το κράτος τους υποδεικνύει, τους αναρχικούς, τις καταλήψεις και τους αυτοργανωμένους χώρους αγώνα, τους μετανάστες και τους πρόσφυγες, επιχειρώντας να τρομοκρατήσουν τους αγωνιζόμενους και να εκφοβίσουν την κοινωνία.

Όσο κι αν θέλουν να καλλιεργήσουν τη θεωρία των δύο άκρων, καταδικάζοντας τη βία «από όπου κι αν προέρχεται», εξισώνοντας τη βία των νεοναζί με τη δίκαιη κοινωνική οργή που εκφράζεται απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα, ξέρουμε καλά πως ο κό-

σμός της εξουσίας έχει στον πυρήνα του την ακραία εκμετάλλευση και υποταγή και αυτός είναι που γεννά και επιβάλλει τη βία σε όσους του αντιστέκονται, που βασανίζει αγωνιστές/στριες, ξεγυμνώνει νεοδαίσους και ξυλοκοπεί διαδηλωτές/τριες, που διώκει με στημένα κατηγορητική και δικαστικές φάρσες αναρχικούς, αντιφασίστες επιβάλλοντάς τους τεράστιες ποινές, την ίδια ώρα που χτυπά μαλακά στην πλάτη τα παρακρατικά του τέκνα.

Από τις δυναμικές κινητοποιήσεις του παρελθόντος μέχρι τη μεγαλειώδη αντιφασιστική συγκέντρωση έξω από το Εφετείο στις 7 Οκτωβρίου, στη συνεχή παρουσία στον δρόμο, στις πλατείες, στις γειτονιές, στα σχολεία, στις σχολές, στους χώρους εργασίας... Δεν αφήνουμε καμία σπιθαμή γης στους φασίστες!

Αντικρατικός, αντιφασιστικός, αντικαπιταλιστικός, αντιθεσμικός αγώνας απέναντι σε κράτος, κεφάλαιο και τα παρακρατικά τους δεκανίκια.

ΠΑΥΛΟΣ ΦΥΣΣΑΣ-ΣΑΧΖΑΤ ΛΟΥΚΜΑΝ-ΠΕΤΡΙΤ ΖΙΦΛΕ - ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ

Συμμετέχουμε στηρίζουμε το κάλεσμα της Αντιεξουσιαστικής/Αντιφασιστικής Συνέλευσης Νέας Ιωνίας/Ηρακλείου

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ/ΠΟΡΕΙΑ: 1η Νοέμβρη 18.30, πλ. Ν.Ηρακλείου (ΗΣΑΠ)

Αναρχικό-αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπονοια

Φωτογραφίες από την αντιφασιστική πορεία και συγκέντρωση στον Αγ. Ανδρέα πριν χτυπηθεί από τις δυνάμεις καταστολής

Κάλεσμα αλληλεγγύης στους συλλοφθέντες του αντιφασιστικού/αντικρατικού καλέσματος της 1ης Νοέμβρη

Τη Δευτέρα 2 Νοέμβρη θα περάσουν από αυτόφωρο οι συλλοφθέντες και οι συλλοφθείσες, από την αντικρατική-αντιφασιστική συγκέντρωση της 1ης Νοέμβρη που είχε καλεστεί με πρωτοβουλία της αντιεξουσιαστικής-αντιφασιστικής συνέλευσης Ν.Ιωνίας/Ηρακλείου.

Έπειτα από την εφαρμογή του νέου καταστατικού νομοσχεδίου περί απαγόρευσης των διαδηλώσεων και την κατάληψη της πλατείας του Ηρακλείου από αστυνομικές δυνάμεις, η συγκέντρωση μεταφέρθηκε στην Ν.Ιωνία. Εκ νέου οι συγκεντρωμένοι απομακρύνθηκαν από την αστυνομία. Οι αγωνιζόμενοι/ες αποφάσισαν να μην παραιτηθούν και να πραγματοποίησουν την συγκέντρωση και ενάντια σε κράτος και φασίστες. Έτσι πραγματοποίησαν πορεία στο Γαλάτι με κατεύθυνση την πλατεία Αγ. Ανδρέα.

Μόλις ο διαδήλωση έφτασε στην πλατεία εμφανίστηκαν διμοιρίες των ΜΑΤ από όλες τις πλευρές και εξαπέλυσαν μία ολομέτωπη επίθεση στους συγκεντρωμένους με αποτέλεσμα τη σύλληψη 13 συντρόφων/σων και τον τραυματισμό τεσσάρων εξ αυτών, μίας συντρόφισσας αρκετά σοβαρός. Τη βία

των δυνάμεων καταστολής δέχτηκαν μέχρι και θαμώνες και κάτοικοι της γειτονιάς με ακραίο γεγονός το τεύχημα ενός πεντάχρονου παιδιού με ανάποδο γκλομή.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΤΑΓΗ, ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ στους ΣΥΛΛΗΦΕΤΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΙΣΕΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ:
ΔΕΥΤΕΡΑ 2 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ, 11.00 Π.Μ.

Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΥΣ 13 ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΣΤΟ ΓΑΛΑΤΣΙ

Την 1η Νοέμβρη με πρωτοβουλία της “αντιφασιστικής αντεξουσιαστικής συνέλευσης Ν. Ηρακλείου- Ν. Ιωνίας” καλέστηκε αντιφασιστική συγκέντρωση και διαδήλωση στο Ν. Ηράκλειο απέναντι στα φασιστικά τάγματα εφόδου που θα επιχειρούσαν να βγουν στον δημόσιο χώρο με αφορμή την επέτειο της εκτέλεσης των 2 φασιστών τον Νοέμβρη του 2013. Η αντιφασιστική συγκέντρωση απαγορεύτηκε το προηγούμενο βράδυ από το κράτος με βάση τον κοινωνικό εμπνεύσεως νέο νόμο για την περιστολή των διαδηλώσεων και η πλατεία από το μεσημέρι της Κυριακής ήταν κατειλημμένη από τις δυνάμεις των ΜΑΤ. Άμεσα τα αντιφασιστικά καλέσματα για την συγκέντρωση ανανεώθηκαν για τον σταθμό της Ν. Ιωνίας, όπου και εκεί οι πρώτοι σύντροφοι και συντρόφισσες που έφτασαν διώχθηκαν από πάνοπλες αστυνομικές δυνάμεις.

Οι δύο αυτές αλλεπάλληλες απαγορεύσεις και το κλίμα τρομοκρατίας που θέλησαν να επιβάλλουν τα επιτελεία της κρατικής καταστολής, δεν κατόρθωσαν να κάμψουν την αποφασιστικότητα και την επιμονή του αντιφασιστικού και αναρχικού μπλοκ, το οποίο τελικά συγκροτήθηκε στο Γαλάτσι, όπου ύστερα από μία μικρή διαδήλωση στους δρόμους της περιοχής, κατέληξε στην πλατεία του Αγ. Ανδρέα στη Λαμπρινή. Μόλις λίγα λεπτά μετά την είσοδο της διαδήλωσης στην πλατεία, διμοιρίες των ΜΑΤ άρχισαν να πλησιάζουν τη συγκέντρωση. Ο κόσμος συντάχθηκε και έμεινε μαζί ενόσω από όλες τις πλευρές ερχόντουσαν αστυνομικές δυνάμεις. Αφού περικύλωσαν τη συγκέντρωση, και χωρίς να αφήσουν καμία διέξοδο διαφυγής, εξαπέλυσαν μία ακραία σε βιαιότητα καταστατική επίθεση με αποτέλεσμα τον τραυματισμό πολλών

συγκεντρωμένων – σοβαρότερα τεσσάρων εξ αυτών – και τη σύλληψη 13 συντρόφων/ισσών. Τη βία των μπάτσων δέχτηκε και πιλήθις κόσμου της γειτονιάς που καθόταν σε μαγαζιά, ενώ η πιο ακραία έκφραση της δολοφονικής φύσης του κράτους εκφράστηκε μέχρι και πάνω σε ένα πεντάχρονο παιδί που βρισκόταν μαζί με τη μπτέρα του μέσα σε ένα μαγαζί.

Η καταστατική βία των αστυνομικών δυνάμεων απέναντι στους διαδηλωτές με αποτέλεσμα ανοιγμένα κεφάλια και σπασμένα χέρια, ο βασανισμός συντρόφου μετά την σύλληψή του με παρατεταμένο σφίξιμο από χειροπέδες, η λεκτική βία και οι απειλές, οι άθλιες συνθήκες μέσα στα κρατήρια της ΓΑΔΑ χωρίς κανένα μέτρο προστασίας από την πανδημία και το βαρύ και στημένο κατηγορητήριο με μια σειρά πλημμελημάτων συνέθεσαν το κλίμα τρομοκρατίας που θέλησε να επιβάλει η κρατική καταστολή απέναντι στην πολιτική και μαχητική στάση των διαδηλωτών για το σπάσιμο των αστυνομικών απαγορεύσεων στον δρόμο.

Μέσα σε συνθήκες βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης και πανδημίας, το κράτος σε κατάσταση τρόμου και πανικού επιπλέθεται με κάθε τρόπο στον κόσμο του αγώνα. Η εξελισσόμενη καταστατική εκστρατεία ενάντια στο αναρχικό κίνημα, στους κατειλημμένους χώρους αγώνα, στις αυτοοργανωμένες δομές, στον κόσμο της αλληλεγγύης, στις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις συνιστά την αιχμή του δόρατος της επίθεσης κράτους και αφεντικών στα πληβειακά στρώματα της κοινωνίας, αποσκοπώντας στην τρομοκράτηση και την πειθάρχησή τους, για την απρόσκοπη επέλαση της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας πατάει πάνω

στην επιχείρηση απονεύρωσης των κοινωνικών και ταξικών αγώνων και στα δεκάδες καταστατικά χτηνία που κατέβασαν στη διάρκεια της διακυβέρνησης Σύριζα, υποσχόμενη το σαρωτικό κτύπημα των αγωνιζόμενων με την ενίσχυση και ενθάρρυνση των βασανιστών των σωμάτων ασφαλείας, με το δόγμα «νόμος και τάξη» να καλύπτει τη νεοφασιστική νεοφιλελεύθερη πολιτική της.

Απέναντι στη διαρκώς εξελισσόμενη καταστατική εκστρατεία, να υπερασπιστούμε συλλογικά και μαχητικά τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις, τις καταλήψεις και τις δομές του αγώνα. Στους δρόμους, τα σχολεία, τις σχολές, τους χώρους εργασίας να δημιουργήσουμε αναχώματα στην κρατική καταστολή και να υψώσουμε οδόφραγμα αλληλεγγύης. Από το κατειλημμένο έδαφος της Λέσβης Καραγιάννη 37, στεκόμαστε αλληλέγγυοι στο πλευρό όλων όσοι παλεύουν ενάντια στο καθεστώς του φόβου και της υποταγής. Κανένα καταστατικό κτύπημα, καμιά εκστρατεία δεν μπορεί να σταματήσει το δίκιο του αγώνα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓ. ΑΝΔΡΕΑ ΣΤΟ ΓΑΛΑΤΣΙ, 17.00

Αλληλεγγύη στους αντιφασίστες και αναρχικούς συντρόφους και συντρόφισσες που έσπασαν τις αστυνομικές απαγορεύσεις της αντιφασιστικής συγκέντρωσης της 1ης Νοέμβρη στο Ν. Ηράκλειο και τη Ν. Ιωνία, διαδηλώνοντας στο Γαλάτσι, όπου και δέχτηκαν την άγρια επίθεση των αστυνομικών ταγμάτων εφόδου με αποτέλεσμα δεκάδες τραυματίες και συλληφθέντες.

ΠΑΥΣΗ ΚΑΘΕ ΔΙΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ 13 ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΣΤΟ ΓΑΛΑΤΣΙ

Κατάληψη Λέσβης Καραγιάννη 37

Ανακοίνωση για τα γεγονότα του Σαββάτου 7/11 στην Πάτρα

Το Σάββατο 7/11 το απόγευμα υπήρχε ανακοίνωμένη συγκέντρωση ενάντια στην καταστολή, την απαγόρευση κυκλοφορίας και την κρατική διαχείριση της πανδημίας καλεσμένη από την Ανοικτή Συνέλευση για την Αλληλεγγύη ενάντια στον ολοκληρωτισμό.

Από νωρίς διμοιρίες των ματ είχαν καταλάβει την περιοχή γύρω από την Πλ.Ολγας και το Παράρτημα.Ένας σύντροφος που έφτασε στο χώρο του Παραρτήματος δέχθηκε απρόκλητη επίθεση από τα ΜΑΤ και προστίχθηκε όντας τραυματισμένος στο αυτί. Την ίδια ώρα όσοι σύντροφοι και συντρόφισσες προσέγγιζαν την πλατεία, εξαιτίας της κατάληψής της από την αστυνομία, δεν μπορεσαν να φθάσουν και αυθόρυμπα κινήθηκαν προς τον Αυτοδιαχειρίζομενο Χώρο « Επί Τα Πρόσω» ώστε να συζητήσουν και να συντονίσουν την απάντησή τους.

Το Επί Τα Πρόσω ήταν ήδη ανοικτό με ανα-

κοινωμένο κάλεσμα για συλλογή ειδών πρώτης ανάγκης στην περίοδο της πανδημίας και της οξυμένης κοινωνικής και οικονομικής κρίσης. Τα ΜΑΤ περικύλωσαν το χώρο του στεκιού και επιπλέθηκαν απρόκλητα στο κόσμο που βρισκόταν εκεί, κτυπώντας με μανία συντρόφους, προσάγοντας 8 από αυτούς και σπάζοντας την είσοδο του χώρου.

Για περισσότερες από δύο ώρες, ο χώρος του στεκιού ήταν περικυλωμένος από κάθε λογίς καταστατικές δυνάμεις, ενώ αλληλέγγυοι σύ-

ντροφοί και συντρόφισσες ενώθηκαν και επιχείρησαν να πλησιάσουν εκ νέου στο Ε.Τ.Π., το οποίο υπερασπίζοντας αρκετοί σύντροφοι από την ενδεχόμενη εισβολή των μπάτσων.

Εν μέσω απαγόρευσης κυκλοφορίας είναι επιτακτικό και αναγκαίο να βρεθούμε στους δρόμους του αγώνα και της αντίστασης. Σε καμία περίπτωση η πολιτική δράση δεν πρέπει να ανασταλεί αλλά αντίθετα πρέπει να κλιμακωθεί. Κόντρα στις απαγορεύσεις και την συντονισμένη επίθεση κράτους και κεφαλαίου να προτάξουμε τον οργανωμένο και αδιάλλακτο αγώνα. Να συγκρουστούμε με τους νόμους και τις επιταγές των κυρίαρχων.

Δεν πρόκειται να μείνουμε σιωπηλοί και να αφήσουμε στο δημόσιο λόγο να κυριαρχεί ο φόβος, δε πρόκειται να αφήσουμε το ζωτικό μας χώρο, που είναι ο δρόμος και οι πλατείες, να καταλαμβάνεται από την καταστατική μπότα τους κράτους που περνάει εν μέσω πανδημίας πτωχευτικού νόμους, αντιεργατικά νομοσχέδια και

νομιμοποίηση του 10ωρου εργασίας. Αντιθέτως προτάσσουμε την κοινωνική-ταξική αλληλεγγύη μεταξύ των “από τα κάτω” της κοινωνίας που ιδιαίτερα στην τωρινή συνθήκη με την πανδημία και την κρατική διαχείρισή της εξαθλιώναστε ακόμη περισσότερο (άνεργοι/ες, μετανάστες/στρεις, κρατούμενοι/ες, πλικιωμένοι/ες) καθώς και την έμπρακτη υπεράσπιση του προαναφερθέντα ζωτικού μας χώρου που ανέκαθεν αποτελούσε τόπο συνεύρεσης, ζύμωσης και αγώνα της τάξης μας.

Γιατί ακριβώς μέσω των εργαλείων, των χώρων, του λόγου, των δράσεων μας αντανακλώνται οι αξίες του κόσμου που ονειρευόμαστε, ενός κόσμου μακριά από τις καπιταλιστικές λογικές του κέρδους, του ανταγωνισμού, του απομισμού, ενός κόσμου αλληλεγγύης, ισότητας, ελευθερίας.

Καλούμε αύριο στις 12 το μεσημέρι σε ανοικτή αντικαταστατική συγκέντρωση -

συλλογή ειδών πρώτης ανάγκης, στον Αυτοδιαχειριζόμενο Χώρο «Επί Τα Πρόσω» (Πατρέως 87) και στη συνέχεια σε ανοικτή συνέλευση για να οργανώσουμε τις απαντήσεις μας απέναντι στην κρατική καταστολή και τρομοκρατία.

ΝΑ ΣΤΗΣΟΥΜΕ ΑΝΑΧΩΜΑΤΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ

ΑΝ ΔΕΝ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΟΙ ΠΟΛΕΙΣ ΜΑΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝΕ ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

**Ανοικτή Συνέλευση για την Αλληλεγγύη
ενάντια στον Ολοκληρωτισμό**

Αυτοδιαχειριζόμενος Χώρος «Επί τα Πρόσω»

Συντρόφισσες/ Σύντροφοι

κοινωνική δυναμική που μπορεί να αναπτυχθεί, με την κατάλληλη πολιτική και ταξική οργανωτική συγκρότηση και προετοιμασία, οι αγώνες μας μπορούν να είναι νικηφόροι.

Να οργανώσουμε την κοινωνική αυτοάμυνα και την ταξική αντεπίθεση. Να δράσουμε, να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις στην ανάπτυξη εστιών κοινωνικής και ταξικής αντίστασης. Να μπολιάσουμε τις κοινωνικές ανάγκες με τα πράγματά μας για την ανατροπή της κρατικής-καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Να βρεθούμε στους δρόμους, να σπάσουμε τον φόβο, την πτωτοπάθεια και την αδράνεια. Να συγκρουστούμε με τις επιταγές των κυρίαρχων. Απέναντι στη φτώχεια, την εξαθλίωση, τους πολέμους, τον φασισμό, τον ιμπεριαλισμό, την κρατική βία και τρομοκρατία, να αντιτάξουμε την αλληλεγγύη, το πείσμα και το δίκιο του αγώνα.

Κι αν νομίζουν ότι μπορούν να μας λυγίσουν, να γνωρίζουν ότι έχουμε πάρει ήδη θέση μάκης σε αυτόν τον πόλεμο για ζωή και αισιοπρέπεια. Κι ο αγώνας για ζωή δεν μπορεί να ππιθεί από το θάνατο που σπέρνουν οι εξουσιαστές.

«Πετάει μόνο αυτός που τολμάει να πετάξει.»

ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΘΑ ΚΡΙΘΕΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΝΙΣΜΟ

Θωμάς Μ.

Σχετικά με την επίθεση που δέχτηκα από τις δυνάμεις των MAT έξω από το Παράρτημα

Το Σάββατο στις 6 το απόγευμα, περίπου μία ώρα πριν την προγραμματισμένη συγκέντρωση στην πλατεία Όλγας ενάντια στην καταστολή, την απαγόρευση κυκλοφορίας και την κρατική διαχείριση της πανδημίας, καλεσμένη από την “Ανοικτή Συνέλευση για την Αλληλεγγύη ενάντια στον Ολοκληρωτισμό”, βρισκόμουν έξω από την κατάληψη Παραρτήματος. Λίγα λεπτά αφότου έφερασα στο χώρο, άρχισαν να καταφτάνουν δυνάμεις των MAT και της ασφάλειας προσεγγίζοντας το Παράρτημα και την πλατεία Όλγας. Μόλις οι δυνάμεις των MAT αντιλήφθηκαν την παρουσία μου, άρχισαν να βρίζουν και στη συνέχεια μου επιτέθηκαν. Αφού με χτύπησαν στο κεφάλι με το κοντάκι του όπλου για τις κρότου λάμψη, στη συνέχεια με έριξαν στο έδαφος και άρχισαν να με σέρνουν και να ρυπάνε όλοι μαζί. Όσο βρισκόμουν στο έδαφος επικειρύσσαν να με ρυπίσουν στα γόνατα και τους αστραγάλους, ενώ παράλληλα με έβριζαν και με απειλούσαν, λέγοντας ότι ξέρουν ποιος είμαι και τι κάνω, κάνοντας φανέρω τον λόγο της επίθεσης.

Έπειτα από την επίθεση που δέχθηκα έξω από το Παράρτημα, προσάχθηκα στην Γ.Α.Δ.Α., όπου κρατήθηκα για κάποιες ώρες, μέχρι να αφεθώ ελεύθερος μαζί με τους υπόλοιπους συντρόφους και συντρόφισσες που είχαν προσαχθεί έπειτα από την επίθεση της αστυνομίας και τον αποκλεισμό του αυτοδιαχειριζόμενου χώρου Επί Τα Πρόσω. Όσο βρισκόμουν στο κρατητήριο ζητούσαν διαρκώς να μεταφερθώ στο νοσοκομείο ώστε να με δει γιατρός, καθώς ήταν εμφανές ότι είχα αιμορραγία από το αυτί και κτύπημα στο κεφάλι. Την ώρα που ζητούσα γιατρό, άντρας της αστυνομίας μου απάντησε ότι ένας μικρός τραυματισμός είναι και δεν θα πεθάνω. Χαρακτηριστικό είναι ότι όσο βρισκόμουν στο κρατητήριο άντρες των MAT περνούσαν απ’ έξω, προκαλού-

σαν, έβριζαν, ενώ γνωστός κάφρος αστυνομικός μου φώναζε «δεν σε βλέπω τόσο μάγκα τώρα μέσα, σε περιμένουμε να τα πούμε έξω».

Η απρόκλητη επίθεση κι ο ξυλοδαρμός μου έξω από το Παράρτημα δεν είναι παρά ένα προϊόν της στοχοποίησής μου από τις δυνάμεις της αστυνομίας, για τη δημόσια πολιτική μου δράση ως αναρχικού και τη συμμετοχή μου στους ευρύτερους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες. Οι σαδιστές, έντολοι τραμπούκοι της αστυνομίας έκαναν ξεκάθαρο ότι για αυτούς ο ξυλοδαρμός μου αποτελούσε και ενός είδους άτυπης «ρεββάνη». Η βία της αστυνομίας πάνω μου, είναι μια προσπάθεια να φοβίσουν και να τρομοκρατίσουν τόσο εμένα αλλά κι όλους τους υπόλοιπους αγωνιστές και αγωνίστριες που καθημερινά δίνουν τη μάχη για την κοινωνική απελευθέρωση σε μια σειρά από μέτωπα, στις γειτονιές, στους χώρους εργασίας, στα σχολεία και στις σχολές, στα κολαστήρια των φυλακών, στα βουνά και στα χωριά.

Το χθεσινό καταστατικό όργιο στην Πάτρα με τους ξυλοδαρμούς, τις προσαγωγές, τις προληπτικές εικενώσεις πλατειών και την επίθεση σε πολιτικό χώρο αποτελεί κομμάτι της συνολικότερης επίθεσης που δεχόμαστε καθημερινά από το κράτος και το κεφάλαιο. Μια επίθεση που οργίζεται εν μέσω της εξελισσόμενης πανδημίας και της καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Να βρεθούμε στους δρόμους, να σπάσουμε τον φόβο, την πτωτοπάθεια και την αδράνεια. Να συγκρουστούμε με τις επιταγές των κυρίαρχων. Απέναντι στη φτώχεια, την εξαθλίωση, τους πολέμους, τον φασισμό, τον ιμπεριαλισμό, την κρατική βία και τρομοκρατία, να αντιτάξουμε την αλληλεγγύη, το πείσμα και το δίκιο του αγώνα.

Κι αν νομίζουν ότι μπορούν να μας λυγίσουν, να γνωρίζουν ότι έχουμε πάρει ήδη θέση μάκης σε αυτόν τον πόλεμο για ζωή και αισιοπρέπεια. Κι ο αγώνας για ζωή δεν μπορεί να ππιθεί από το θάνατο που σπέρνουν οι εξουσιαστές.

«Πετάει μόνο αυτός που τολμάει να πετάξει.»

ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΘΑ ΚΡΙΘΕΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΝΙΣΜΟ

Θωμάς Μ.

Τα Πολυτεχνεία δεν «επιτρέπονται» από κάποιον για αυτό και δεν μπορούν να απαγορευτούν από κανέναν

ΚΑΜΙΑ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ | ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ ΜΕ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Ιστορικά, έναν και μοναδικό λόγο έχει το κράτος να ενδιαφερθεί για την υγεία των υπηκόων του: ότι αυτοί δουλεύουν και παράγουν τα κέρδη των αφεντικών και πρέπει να συνεχίσουν να το κάνουν. Όμως και αυτός ο υπολογισμός υπάγεται στους όρους κέρδους-ζημιάς. Εάν η περίθαλψη αποδεικνύεται πολύ ακριβή τότε προτιμούν να την αφήσουν να ξεπέσει στα επίπεδα που βρίσκεται σήμερα το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Εν μέσω τρομερής ανεργίας η παραγωγή μπορεί να συνεχιστεί με όσους και όσες παραμένουν υγιείς χωρίς υπερβολικό κόστος. Ταυτόχρονα προκύπτουν δύο νέες ευκαιρίες για το κράτος και τα αφεντικά. Η πρώτη έχει να κάνει με την ακόμη μεγαλύτερη υποτίμηση των μισθών των «εξαρτημένων» εργαζόμενων. Όταν κόσμος πεθαίνει και μένει άνεργος, προφανώς είναι ώρα για περαιτέρω μειώσεις, έτσι η πανδημία μετατρέπεται σε rapid υγειονομικό μνημόνιο. Επιπλέον, οι εξουσιούστες δεν παύουν να «օραματίζονται». Σκεπτόμενοι ότι δεν πρέπει αυτή η χρυσή ευκαιρία να χαθεί μέσα στην πιθανή προσωρινότητα της κατάστασης σπεύδουν να νομοθετήσουν, μονιμοποιώντας τη φρίκη του δεκαάρου, της απλήρωτης εργασίας, των υποχρεωτικών υπερωριών και φυσικά της έμμεσης αλλά εντελώς αποτελεσματικής απαγόρευσης της απεργίας. Έτσι διασφαλίζεται ότι θα ενταθεί απρόσκοπτα η αναπαραγωγή της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης με ακόμη χειρότερους όρους, πέρα από το χρονικό διάστημα που θα κρατήσει η πανδημία.

Ένα ερώτημα προκύπτει πολύ ξεκάθαρο από τις εξελίξεις. Εφόσον το κράτος όχι μόνο δεν ενδιαφέρεται να προστατεύσει τους υπηκόους του αποτελεσματικά, αλλά σχεδιάζει με λεπτομέρειες τον ταξικό στραγγαλισμό τους, διατρανώνοντας ταυτόχρονα τον αναλώσιμο χαρακτήρα των εργαζομένων και την περισσευόμενη ύπαρξη των ανέργων και των συνταξιούχων, τι μπορούν να κάνουν οι φτωχοί για να διασφαλίσουν ότι δεν πρόκειται να πεθάνουν σαν ζώα σε κάποια ουρά ή σε κάποια θλιβερή αίθουσα αναμονής ή σπίτι τους περιμένοντας μια βοήθεια που δεν μέλει να έρθει; Η απάντηση είναι γνωστή σε όλους, κοινή σε όλα τα πλάτη και τα μήκη του κόσμου και απολύτως απαραίτητη όταν τα πράγματα φτάνουν στο μη περαιτέρω: να εξεγερθούν! Κι εδώ έρχεται να μεγαλουργήσει το βασικό σκέλος της κυβερνητικής διαχείρισης της πανδημίας. Η νομιμοποίηση της αστυνομικής παρουσίας και επέμβασης σε κάθε τομέα της κοινωνικής ζωής, η διάλυση του κοινωνικού

χώρου και η επιλεκτική απαγόρευση των σημαντικότερων τρόπων αντίστασης και διεκδίκησης των καταπιεσμένων, οι συνεχείς ανηλεείς ξυλοδαρμοί αγωνιστών χωρίς καμία αφορμή (Αθήνα, Γαλάτσι 1η Νοέμβρη, Πάτρα 7 Νοέμβρη κ.α) αποκαλύπτουν τους βαθύτερους πόθους της κρατικής προσταγής για την εφαρμογή ολοκληρωτικών πολιτικών έναντι της κοινωνικής βάσης.

Από τα τέλη του προηγούμενου μήνα στη Θεσσαλονίκη και από τις αρχές Νοέμβρη στην υπόλοιπη χώρα έχει κηρυχθεί καθολικό lock down για δεύτερη φορά. Κι αν την πρώτη φορά το κοινωνικό σώμα προβληματισμένο από την άγνωστη απειλή έλαβε όλα τα απαραίτητα μέτρα αυτοπροστασίας, ενώ περιστέλλονταν de facto οι κοινωνικές και πολιτικές του ελευθερίες, ελπίζοντας στην κρατική συνδρομή, σήμερα αναγκάζεται να επανέλθει σε συνθήκες εγκλεισμού και ακόμη αυστηρότερου αυταρχισμού, ενώ έχει παρακολουθήσει τους προηγούμενους μήνες ένα όργιο κατασπατάλησης δημόσιου χρήματος προς διαπλεκόμενους επιχειρηματίες, (σκοίλ ελικίκου, κατασκευαστικές) βαρόνους των ΜΜΕ και άλλες μεγαλομανείς πλιθιότητες (βλέπε περιπάτους). Μέσα σε αυτήν την άθλια για τους πληπείσους κατάσταση, όπου οι ανεπαρκείς ΜΕΘ είναι πλήρεις με ευθύνη εξολοκλήρου δική τους έρχεται ο υπουργός ΠΡΟ.ΠΟ. Μ. Χρυσοχοΐδης να ανακοινώσει την απαγόρευση της διαδήλωσης του Πολυτεχνείου. Με αυθαίδικη κουτοπονηρία μάλιστα ταξινομεί την 17η Νοέμβρη πλάι στις εθνικές και θρησκευτικές παράτες της 28ης Οκτωβρίου και του Πάσχα. Όμως η 17η Νοέμβρη δεν υπάρχει για να «μας θυμίζει όσα μας ενώνουν» σαν υμνητικό τραγουδάκι του Σαββόπουλου από τα «τραπεζάκια έξω», αλλά για να ορκιζόμαστε στους νεκρούς της Χούντας ότι δεν θα επιτρέψουμε ποτέ ξανά να επιβληθεί ο κρατικός τρόμος, η αστυνομικρατία, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, η έσχατη καταπίεση και η γυμνή απανθρωπιά. Η απαγόρευση της διαδήλωσης δεν είναι μέτρο καταπολέμησης της πανδημίας, αλλά κρατική ανακοίνωση για μονομερές πάγωμα της κοινωνικής και ταξικής πάλης από την πλευρά των εργαζομένων και της νεολαίας, των εκμεταλλευομένων και των καταπιεσμένων. Αυτοί άλλωστε δεν πρόκειται να σταματήσουν την προώθηση των αντιδραστικών νομοσχεδίων, ήδη για τον Δεκέμβρη έχουν δρομολογήσει την ολοκληρωτική ανατροπή του εργατικού κώδικα και από εμάς θα ζητήσουν να κάτσουμε μέσα και να τους βλέπουμε να επιτίθενται στις ζωές μας χωρίς αντίπαλο.

Οι πολιτικές τους αποτελούν την πιο ξεκάθαρη αποκάλυψη της υποκρισίας τους, καθώς τολμούν να χρησιμοποιούν ως επιχείρημα της καταστολής την υγεία του κοινωνικού συνόλου. Αυτήν για την οποία εμείς είμαστε ικανοί να θυσιάσουμε τα πάντα ενώ αυτή δεν είναι ικανοί να φροντίσουν για το παραμικρό. Η μόνη πραγματική ανανέωση εξοπλισμού που έγινε αυτό το χρονικό διάστημα δεν αφορούσε τα νοσοκομεία αλλά την αστυνομία. Νέα κράνη, νέες ασπίδες, νέα χημικά... για την αποτελεσματική εφαρμογή των πιο παλιών μεθόδων καταπίεσης: ξύλο, βασανισμό, απαγορεύσεις. Το κράτος δεν μπορεί και δεν θέλει να προσφέρει ΟΥΤΕ ΥΓΕΙΑ ΟΥΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ στους πληπείσους, θέλει να δουλεύουμε χωρίς κανένα δικαίωμα και να το βουλώνουμε, ενώ διαμορφώνει συνθήκες εξαθλίωσης και κανιβαλισμού για να επιβάλλει την τρομοκρατία του. Απαγορεύει σήμερα 47 χρόνια μετά την εξέγερση την πορεία του Πολυτεχνείου, ενώ έχει ήδη ψηφίσει το γνωστό νομοσχέδιο περιστολής των διαδηλώσεων. Στο Πολυτεχνείο οι αναρχικοί θα είμαστε παρόντες, όχι εξαιτίας κάποιου ιδεολογικού καπρίτου, αλλά γιατί αν δεν διασφαλίσουμε σήμερα ότι οι καταπιεσμένοι θα μπορούν να αντιστέκονται ενάντια στους δημίους τους, τότε έμαστε ήδη νεκροί! Ο χρόνος είναι τώρα και ο τόπος είναι εδώ. Γνωρίζουμε ότι δεν έχετε ούτε ίχνος των πιθικών διλημμάτων όπως αυτών που πρόσφατα επικαλεστήκατε σε μια άλλη, βολική για εσάς, συνθήκη και δεν διστάζετε να αιματοκυλήσετε τους φτωχούς με τους ένοπλους μπράβους σας, πολύ πιο σύντομα όμως από ότι περιμένετε οι φωνές που επιχειρείτε να φιμώσετε σήμερα θα ακουστούν πιο δυνατές μέσα από το σκοτάδι της δυστοπικής κανονικότητας σας.

Όπως δεν πολεμάμε την πανδημία μαζί με το κράτος αλλά παρά τη θέλησή του, με πυξίδα την αλληλοβούθεια και εργαλείο τις δομές αλληλεγγύης και αντίστασης έτσι δεν περιμένουμε καμία άδεια για να τιμήσουμε τους νεκρούς μας και να διαδηλώσουμε εναντίον του. Τα Πολυτεχνεία δεν «επιτρέπονται» από κάποιον για αυτό και δεν μπορούν να απαγορευτούν από κανέναν.

ΜΟΝΟ Ο ΛΑΟΣ ΣΩΖΕΙ ΤΟΝ ΛΑΟ

**ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ 17 | 11 | 2020, 17:00
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ**

Κείμενο που συνυπέγραψαν ο Τοπικός Συντονισμός Θεσσαλονίκης και Αθήνας της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

Συνέχεια από τη σελίδα 1

της κοινωνικής και ταξικής πάλης, από την κλιμάκωση του αγώνα τους απέναντι στην βαρβαρότητα του κράτους και του καπιταλισμού. Από κινήσεις που δημιουργούν ρυματώσεις και αναταράσσουν την κανονικότητα της κοινωνικής σιωπής και υποταγής που επιχειρούν να επιβάλλουν οι εξουσιαστές.

Η απαγόρευση της διαδήλωσης της 17ης Νοεμβρίου και ο κεντρικός ρόλος που παίρνει μέσα από τις δηλώσεις επιφανών κυβερνητικών στελεχών και υπουργών (την ίδια στιγμή που η πανδημία βρίσκεται σε έξαρση και το ΕΣΥ καταρρέει) καταδεικνύει με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο την στρατηγική και την πολιτική της κυβέρνησης, τόσο σε επίπεδο συμβολισμών, όσο και σε ουσιαστικό επίπεδο. Η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία είναι αναλώσιμη. Το μόνο που πρέπει να δουλεύει είναι η καπιταλιστική μηχανή και να μη διατάρασσεται η «κανονικότητα». Οι αντιστάσεις και οι αγώνες πρέπει να μπουν στο γύψο. Οτιδήποτε παρεκκλίνει και αμφισβητεί αυτό που επιτάσσουν οι κρατικές επιταγές πρέπει να χτυπιθεί. Οι εξεγέρσεις ανίκουν στο παρελθόν και το μόνο «ρεαλιστικό» παρόν είναι η δυστοπία του ολοκληρωτισμού του κράτους και του κεφαλαίου.

Εν μέσω πανδημίας και εξάπλωσης του ιού αναδεικνύεται με κάθε τρόπο η εγκληματική, παρασιτική και αντικοινωνική φύση του κράτους, το οποίο αδιαφορεί για την ανθρώπινη ζωή και την μεγάλη κοινωνική πλειοψη-

φία και ενδιαφέρεται μόνο για την μεγιστοποίηση των κερδών των αφεντικών. Το μόνο ζητούμενο για τους κυρίαρχους είναι η διάσωση της οικονομίας και η «επιστροφή στην καπιταλιστική κανονικότητα». Η δολοφονική πολιτική του κράτους δεν περιλαμβάνει κανένα ουσιαστικό μέτρο για την στήριξη του ΕΣΥ και για την ανακοπή της εξάπλωσης της πανδημίας παρά μόνο φτωχά επικοινωνιακά τρικ και φτωχά ιδεολογήματα περί ατομικής ευθύνης. Το μόνο «δικαίωμα» που αναγνωρίζουν τα αφεντικά εν μέσω της υγειονομικής κρίσης είναι αυτό της παραγωγής και της κατανάλωσης. Η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία θα πρέπει να στοιβάζεται στους χώρους εργασίας χωρίς κανένα μέτρο, να ποδοπατίεται στα Μ.Μ.Μ και να αφήνεται χωρίς στοιχειώδη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, ενώ παράλληλα θα προσλαμβάνονται μηπάτσοι, θα αγοράζεται πολεμικός εξοπλισμός και θα πραγματοποιούνται οι «μεγάλοι περίπατοι» με φιέστες εκατομμυρίων. Την ίδια στιγμή στοχοποιούνται ως υγειονομικές βόμβες οι συγκεντρώσεις, οι διαδηλώσεις και κάθε είδους κινητοποίηση.

Στις φετινές κινητοποιήσεις για το Πολυτεχνείο -και εν μέσω γενικευμένων κρατικών απαγορεύσεων- το κίνημα οφείλει να σπάσει την απαγόρευση στην πράξη. Να κατέβει στο δρόμο μαζικά και μαχητικά αψφωντας τις κυβερνητικές κινήσεις πυγμής. Να λειτουργήσει ως καταλύτης ευρύτερων κοινωνι-

κών διεργασιών που θα βγάλουν όλο και περισσότερο κόσμο στο δρόμο. Με πείσμα, θάρρος, οργή και τόλμη να στήσουμε οδοφράγματα αντίστασης και αλληλεγγύης στην ολοκληρωτική επίθεση των κυρίαρχων.

Απέναντι στο σύστημα που το μόνο που έχει να προσφέρει στην κοινωνική πλειοψηφία είναι φτώχεια, εξαθλίωση, καταστολή, εκμετάλλευση και θάνατο να προτάξουμε τον αγώνα για ζωή και αξιοπρέπεια. Να οργανώσουμε την κοινωνική αυτάμυνα και την ταξική αντεπίθεση. Να βρεθούμε με όλες μας τις δυνάμεις στις εστίες του κοινωνικού και ταξικού πολέμου.

ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΕΣ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ

ΤΟ ΑΙΜΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΝΕΡΟ-Η ΜΝΗΜΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΚΟΥΠΙΔΙ

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΕΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ

ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

ΤΑ ΘΕΛΟΥΜΕ ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

ΠΟΡΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: ΤΡΙΤΗ 17 ΝΟΕΜΒΡΗ ΣΤΙΣ 18.00

αναρχική ομάδα “δυσήνιος ίππος” – μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

Ανακοίνωση της Αναρχικής Μαθητικής Ομάδας Αταξία

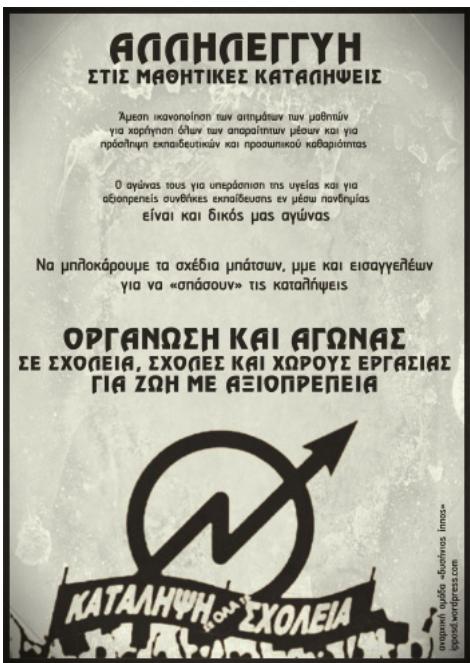
Την Κυριακή έγινε γνωστό ότι την Πέμπτη 15\10, το πρωί συνελήφθησαν 5 ανήλικοι μαθητές από σχολεία της Αθήνας οι οποίοι συμμετείχαν στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο. Το καπηγορητήριο των μαθητών δείχνει ότι συμμετείχαν σε επίθεση σε βάρος αστυνομικών. Ο εισαγγελέας ανηλίκων κρίνει σοβαρές τις καπηγορίες τους και δίνει εντολή να κρατηθούν και να απολογηθούν σήμερα. Πριν από την σύλληψη τους, τους γίνονται δυο σωματικοί έλεγχοι. Ο πρώτος πριν από το ξεκίνημα της πορείας και ο δεύτερος ακριβώς μετά από αυτή. Στους ελέγχους αυτούς τα όργανα τους κράτους δεν βρίσκουν τίποτα, παρόλα αυτά, συλλαμβάνουν τους μαθητές. Για τέσσερις μέρες κρατούνται και τους απαγγέλλονται πλημμεληματικές καπηγορίες αλλά και κακουργηματικές στον 14χρονο. Όπως αναφέρουν και οι γονείς των μαθητών δεν τους επιτράπικε να επικοινωνήσουν με τα παιδιά τους για τρεις ολόκληρες μέρες καθώς, επικοινωνία είχε μονάχα ο δικηγόρος.

Η ακραία καταστολή μετά το πέσιμο των μηπάτσων με χημικά και κρότου λάμψης στους μαθητές που αγωνίζονταν ενάντια στην κρατική αδιαφορία, κάνει την εμφάνιση της πάλι ακόμα

πιο άγρια συλλαμβάνοντας μαθητές, κρατώντας τους για τέσσερις μέρες στο κρατητήριο, απαγορεύοντας τους την επικοινωνία με την οικογένεια τους και φορτώνοντας τους με κακουργηματικές πράξεις. Εντωμεταξύ, το κράτος εκπροσωπείται από τον Άδωνι που κάνει λόγο για ψεύτικες ανακοινώσεις και μαθητές που αποκλείεται να συνελήφθησαν χωρίς να έχουν κάνει κάτι καθώς και για τυφλή εμπιστοσύνη στην ελληνική δικαιοισύνη. Αυτή τη δικαιοισύνη που προτείνει αναστολή ποινών στους φασίστες και βάζει κειροπέδες σε 14χρονους μαθητές. Ως μαθητές γνωρίζουμε πως η κρατική καταστολή έχει περάσει σε όλες τις πτυχές της ζωής μας, φτάνοντας σε σημείο να συλλαμβάνει μαθητές που διαμαρτύρονται για τα αυτονότα. Θα σταθούμε απέναντι σε κάθε τέτοια μορφή καταστολής και θα αγωνιστούμε για ένα σχολείο που μας χωρά όλους και όλες και που μας ακούει, θα αγωνιστούμε με όπλα την αλληλεγγύη και την αυτοοργάνωση για έναν καλύτερο κόσμο.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΠΟΥ ΔΕΧΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

ΝΙΚΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΑΘΗΤΩΝ\ΤΡΙΩΝ

Ο αγώνας των μαθητών/τριών είναι δίκαιος και θα νικήσει!

Κείμενο που μοιράζεται σε σχολεία της Πάτρας για την υποστήριξη του αγώνα των μαθητών/τριών ενάντια στην επιχείρηση εκφοβισμού τους και "σπασίματος" των καταλήψεων.

Τις τελευταίες εβδομάδες, από την ημέρα έναρξης της νέας σχολικής χρονιάς, έχει ξεσπάσει ένα μαζικό κύμα μαθητικών καταλήψεων σε όλη τη χώρα το οποίο έρχεται να απαντήσει στις αποφάσεις της κυβέρνησης σχετικά με τον τρόπο επαναλειτουργίας των σχολικών μονάδων εν μέσω πανδημίας. Το κράτος είχε ένα μεγάλο χρονικό διάστημα ώστε να πάρει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την προστασία μαθητών και εκπαιδευτικών, ωστόσο όπως και στους υπόλοιπους τομείς (υγεία, εργασία κλπ.) έτσι και σε αυτόν της παιδείας έδειξε την πλήρη αδιαφορία του για την προστασία του κοινωνικού συνόλου. Συγκεκριμένα, σε αντίθεση με την κοινή λογική και τις προτάσεις των επιστημόνων και της εκπαιδευτικής κοινότητας που προστάζει την μείωση των μαθητών ανά τάξη, ώστε να μπορούν να τηρούνται οι απαραίτητες αποστάσεις ασφαλείας, την κάλυψη όλων των κενών σε εκπαιδευτικούς και προσωπικό καθαριότητας και την παροχή δωρεάν τεστ σε όλους τους μαθητές/τριές και εκπαιδευτικούς, η κυβέρνηση επιλέγει να γίνει το άνοιγμα των σχολείων χωρίς τη διενέργεια τεστ, χωρίς προσωπικό και με αυξημένο αριθμό μαθητών ανά τμήμα (έως 27 άτομα). Οι μόνες ενέργειες στις οποίες προέβη η κυβέρνηση ήταν να χορηγήσει μια μάσκα - «αλεξίπτωτο» και να αποστείλει ένα ΦΕΚ στα σχολεία στο οποίο να τονίζει πως πρέπει ένα εκπαιδευτικός να οριστεί και υπεύθυνος για τη διαχείριση πιθανών κρουσμάτων.

Μέσα σε αυτή την συνθήκη, οι μαθητικές κινητοποιήσεις έχουν ως βασικό στόχο την υπεράσπιση της υγείας και την ύπαρξη αξιοπρεπών συνθηκών εκπαίδευσης, με βασικά αιτήματα: μείωση των μαθητών ανά τμήμα (15), άμεση πρόσληψη εκπαιδευτικών και προσωπικού καθαριότητας και χορήγηση όλων των απαραίτητων μέσων προστασίας. Καθώς ο αγώνας των μαθητών ήταν εξ' αρχής μαχητικός και αναδείκνυε την εγκληματική διαχείριση της κρίσης από το κράτος και το κεφάλαιο, η κυβέρνηση μέσω των ΜΜΕ προσπάθησε να τον απονοματοδοτήσει και να διαστρεβλώσει τα αιτήματα προβάλλοντας τους μαθητές ως δήθεν αρνητές μάσκας. Φυσικά, στη συνέχεια έγινε κατανοπότι πως η πραγματικότητα δεν ήταν αυτή και έτσι η κυβέρνηση έπρεπε να προβεί σε άλλες ενέργειες ώστε να καταπνίξει αυτόν τον αγώνα. Ειδικότερα, στην αρχή χρησιμοποίησε το όπλο της τρομοκράτησης και της καταστολής με χαρακτηριστικό παράδειγμα την απειλή για παρέμβαση εισαγγελέα στα σχολεία που τελούν υπό κατάληψη και την ονομαστική στοχοποίηση των μαθητών που συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις. Για ακόμα μία φορά η προσπάθεια έπεισε στο

κενό. Έτσι, την Πέμπτη 1η Οκτωβρη το κράτος κορυφώνοντας την εκδικητικότητά του προς τους μαθητές, ανακοίνωσε πως με το πέρας των καταλήψεων «όλες οι χαμένες ώρες θα καλυφθούν με διάσκαλία τις ημέρες των σχολικών εορτών, αργιών, Σαββάτων, περιπάτων» ενώ, για τα σχολεία που συνεχίζουν την κατάληψη θα εφαρμοστεί υποχρεωτικά η μέθοδος της τηλεκπαίδευσης από την οποία μάλιστα αποκλείονται όσοι/ες συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις. Έχει ιδιαίτερη σημασία να τονισθεί πως πλέον γίνεται ξεκάθαρος ο πραγματικός λόγος για τον οποίο ψηφίσθηκε η τηλεκπαίδευση την άνοιξη, ο οποίος δεν είναι άλλος από την χρήση της για την καταστολή μορφών αγώνα όπως οι καταλήψεις σε σχολεία και πανεπιστήμια.

Εμέις, ως αναρχικοί/ες, κομμάτι των καταπιεσμένων που αγωνίζονται ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο δεν έχουμε παρά να σταθούμε μαχητικά αλληλέγγυοι στον αγώνα των μαθητών/τριών και των εκπαιδευτικών για αξιοπρεπής συνθήκες εκπαίδευσης και για την υπεράσπιση της υγείας του κοινωνικού συνόλου. Κόντρα στην πολιτική θανάτου που εφαρμόζουν οι κυρίαρχοι, προτάσσουμε την οργάνωση όσων βρίσκονται στον πάτο της κοινωνικής πυραμίδας και τον από κοινού αγώνα με στόχο τη δημιουργία μιας κοινωνίας ελευθερίας, ισότητας και αλληλεγγύης.

ΑΜΕΣΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ. Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΑΓΩΝΑΣ

ΝΑ ΜΠΛΟΚΑΡΟΥΜΕ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΟ «ΣΠΑΣΙΜΟ» ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΣΕ ΣΧΟΛΕΙΑ, ΣΧΟΛΕΣ ΚΑΙ ΧΩΡΟΥΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΖΩΗ ΜΕ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ.

Τη Δευτέρα 28 Σεπτέμβρη πραγματοποιήσαμε παρέμβαση αλληλεγγύης στους αγωνίζομενους μαθητές. Η αφίσα κολλήθηκε σε 13 σχολεία της Πάτρας, γυμνάσια και λύκεια, τα οποία βρίσκονται σε κινητοποιήσεις για την υπεράσπιση της υγείας του κοινωνικού συνόλου και για τη διεκδίκηση των αυτονότων.

-Άμεση ικανοποίηση όλων των αιτημάτων των μαθητών για χορήγηση όλων των απαραίτητων μέσων και για πρόσληψη εκπαιδευτικών και προσωπικού καθαριότητας.

-Ο αγώνας τους για υπεράσπιση της υγείας και για αξιοπρεπής συνθήκες εκπαίδευσης εν μέσω πανδημίας είναι και δικός μας αγώνας.

-Να μπλοκάρουμε τα σχέδια μπάσων, μμε και εισαγγελέων για να «σπάσουν» τις καταλήψεις

Αναρχική ομάδα “Δυσήνιος Ίππος” / μέλος της ΑΠΟ και σύντροφοι-ισσες

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ

Το βράδυ της Τετάρτης 16/9 πραγματοποιήθηκε αντιφασιστική παρέμβαση στην παραλία της Θεσσαλονίκης. Με τις αστυνομικές δυνάμεις να πληθαίνουν από την αρχή σχεδόν τη δράση και ενώ παράλληλα σβηνόντουσαν φασιστικά συνθήματα και σύμβολα, απομεινάρια της πρόσφατης συγκέντρωσης του νέου νεοναζιστικού μορφώματος του Κασιδιάρη, προς το τέλος της παρέμβασης οι κατασταλτικές δυνάμεις του κράτους επιτίθενται βίαια στο σώμα της παρέμβασης, προσαγάγουν και εν τέλει συλλαμβάνουν 51 άτομα με τις εξής κατηγορίες: διατάραξη κοινής ειρήνης, διακεκριμένη φθορά καλλιτεχνικού μνημείου, αντίσταση κατά της αρχής, οπλοκατοχή, πρόκληση απλής σωματικής βλάβης σε αστυνομικό, άρνηση δικτυλοσκόπησης, καθώς και την παράβαση του νέου νόμου για τις πορείες, που τελικά δεν συμπεριλήφθηκε στο κατηγορητήριο. Το πρωί της επομένης, στο δικαστικό μέγαρο η εισαγγελέας εισάγει μια ακόμα κατηγορία, αυτή τη φορά κακουργηματικού βαθμού, την «διακεκριμένη φθορά μνημείου ιδιαίτερα μεγάλης αξίας», η οποία προκάλεσε την περαιτέρω κράτησή τους και την επιβολή περιοριστικών όρων («παρών» στο τμήμα μηνιαία) και στις/στους 51 συλληφθείσες/ντες, μία ξεκάθαρα πολιτικά καθοδηγούμενη κίνηση που στόχευε στον αποπροσανατολισμό του αντιφασιστικού κινήματος την ημέρα μηνής και αγώνα της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα και λίγες εβδομάδες πριν την εκδίκαση της υπόθεσης της Χ.Α. Δεν είναι τυχαίο πως η κατηγορία αυτή βασίστηκε στην κατάθεση ενός καλοθελητή εφόρου αρχαιοτήτων, του Ιωάννη Κανονίδη, διορισμένου σε αυτή τη θέση με το που άλλαξε η κυβέρνηση, ο οποίος υποστήριξε πως το να βάφεις τοίχους κτισμένους το 2009 είναι το ίδιο με το να βάφεις τον Λευκό Πύργο. Αυτός ο άνθρωπος βέβαια δεν δείχνει την ίδια ευαισθησία όταν υπάρχει πολιτικό και οικονομικό διακύβευμα, όπως π.χ. στην καταστροφή πλήθους αρχαιολογικών ευρημάτων στα έργα του μετρό Θεσσαλονίκης, για τα οποία είναι επίσης αρμόδιος.

Βλέπουμε, και μέσα από τον αγώνα για την

ανοικοδόμηση της κατάληψης Libertatia και τις διώξεις των συντρόφων/ισσών μας, αλλά και στο κατηγορητήριο που στήθηκε για να διώξει τους συλληφθέντες κατά τη διάρκεια της εκκένωσης της κατάληψης Rosa Nera στα Χανιά, πως ο κρατικός μποχανισμός της αστικής «δικαιοσύνης» και «τάξης» -χρησιμοποιώντας την κατηγορία της «φθοράς μνημείου»- στήνει δίκες και διώκει αγωνιστές/τριες που από τη μια καθαρίζουν τον δημόσιο χώρο από το νεοναζιστικό οχετό, σβήνοντας τα συνθήματα των οπαδών κάθε νεοναζιστικής γκρουύπας που προσπαθεί να σπικώσει κεφάλι, ενώ από την άλλη καθορίζουν έμπρακτα την ύπαρξη δομών αγώνα για την ελευθερία κόντρα στην κατασταλτική μανία του κράτους και του καπιταλισμού.

Για ακόμη μια φορά φαίνεται με ξεκάθαρο τρόπο η σύμπλευση και η συνεργασία κράτους και παρακράτους. Από τα γεγονότα κατά τη διάρκεια της ανακοίνωσης της απόφασης του εφετείου της Χ.Α. και την απρόκλητη καταστολή προς τη μάζα των χιλιάδων αντιφασιστών/τριών, μέχρι την αδειοδότηση εθνικιστικών συγκεντρώσεων και διαδηλώσεων ψεκασμένων αρνητών της λύψης μέτρων για τη μη-διάδοση του κορονοϊού, καθώς και την καταστολή των κινητοποιήσεων μαθητών και φοιτητών απέναντι στις μεταρρυθμίσεις στο εκπαιδευτικό γίνεται ξεκάθαρη η στάση του κράτους. Απέναντι σε όσους αγωνίζονται για τη ζώνη και την ελευθερία το κράτος είναι αμείλικτο. Σε όσους απ' την άλλη πριμοδοτούν το μίσος για το διαφορετικό, τον φόβο, την απραξία, την εγκαθίδρυση της «κανονικότητας», οι κρατικοί μποχανισμοί καταστολής και απόδοσης δικαίου κάνουν τα στραβά μάτια.

Η συγκεκριμένη επίθεση του κράτους έρχεται να προστεθεί σε μια σειρά κατασταλτικών κτυπημάτων, τα οποία συνδέονται άμεσα με την ευρύτερη κοινωνική και πολιτική συγκυρία. Ενώ μέσα από τις συνέπειες του covid-19 η ολοκληρωτική χρεοκοπία του συστήματος εξουσίας φαίνεται να επιβάλλεται ως παγκόσμια πραγματικότητα, την ίδια στιγμή -με τη νέα τωρινή έξαρση της πανδημίας- η ανεργία,

**Αντιφασιστική συγκέντρωση –
Να τελειώνουμε με κάθε φασιστικό μέρος**

[...] Οπως κάναμε και με τους ναζί της ΧΑ και όπως θα κάνουμε για κάθε άλλη παραρτητική οργάνωση που βάζει στο στοχαστή της μετανάστες, μορφωτώντας αγνοούτες, συνδικάλοτες και άποινος δε χωρεί στη σκληρούν τους κανονισμό. Ως τημέσος από δρόμο για να υπερσημώνουμε για όλη μια φορά την αθρωπία και τη ζωή Ημέρη π ηρά να τελειώνουμε με αυτά τα κατακάθια Ημέρη π ηρά να διασφαλίσουμε ότι θα παρούν την αρχηγόπολη που τους αριθμεῖ και θα έχουν θέση μόνο στις μαρές στάλικες της ιστορίας.

Κυριακή 18 Οκτώβρη
17:00 Αγαλμα Βενιζέλου

η φτώχεια και η ανέξια της κοινωνίας παρουσιάζουν μια παράλληλη έξαρση. Συγχρόνως, η λεπλασία της φύσης συνεχίζεται σαν να μη συμβαίνει τίποτα, από τις αιολικές εγκαταστάσεις και τις εξορύζεις υδρογονανθράκων ως τις διάφορες πυρκαγιές σε όλη την Ελλάδα και τις κρατικές αντιπαραθέσεις στην Ανατολική Μεσόγειο. Σε αυτή την περίοδο κι ενώ οι συνθήκες για τους φυλακισμένους, τους πρόσφυγες και τις μετανάστριες που πεθαίνουν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης -αν όχι νωρίτερα στα σύνορα- γίνονται χειρότερες μέρα με τη μέρα, το κράτος κτυπάει τα κέντρα των κοινωνικών αντιστάσεων και τον κόσμο που αγωνίζεται. Ο φόβος των εξουσιαστών για την ώρα του ξεσκυριακού των καταπιεσμένων μεγαλώνει. Ας τον κάνουμε πραγματικότητα. Η λύση βρίσκεται στον δρόμο του αγώνα. Εκεί που μπορούν να συντριβούν οι νόμοι και η δύναμη των έντολων φρουρών της ζωής μας.

Αλληλεγύη στους 51 αντιφασιστές/τριες

Η Αλληλεγύη θα νικήσει.

Η κρατική καταστολή θα πττηθεί.

Μικροφωνική συγκέντρωση 22/10 έξω από την Εφορεία Αρχαιοτήτων Θεσ/νίκης στο Επταπύργιο στις 11:00

Τοπικός συντονισμός Θεσσαλονίκης Α.Π.Ο.-Ο.Σ.

21/10/20

Σύντροφοι και συντρόφισσες στην Πάτρα βρέθηκαν από το πρωί της 28ης Οκτώβρη στην νέο μαρέ και εμπόδισαν το κάλεσμα σε μοτοπορεία για την απαγόρευση των παρελάσεων. Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε πορεία στο κέντρο της Πάτρας!

**ΜΠΛΟΚΟ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ
ΟΥΤΕ ΣΠΙΘΑΜΗ ΓΗΣ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ**

Ανακοίνωση σχετικά με τη στοχοποίηση της Κατάληψης Λέλας Καραγιάννη 37 μέσω ασφαλίτικων σεναρίων και για τις κατασταλτικές μεθοδεύσεις του κράτους

Κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης αλληλεγγύης απέναντι από τη ΓΑΔΑ όπου κρατούνταν 9 σύντροφοι/ισσες (ενώ άλλοι/ες 4 βρίσκονταν στο νοσοκομείο) συλληφθέντες κατά τη βάναυση επίθεση των ΜΑΤ στην αντιφασιστική συγκέντρωση στο Γαλάτι, πληροφορηθήκαμε ότι εμφανίστηκαν στον ελεγχόμενο πλεκτρονικό τύπο μια σειρά δημοσιευμάτων, τα οποία αναπαράγουν ασφαλίτικα σενάρια που αναφέρουν και στοχεύουν άμεσα την αναρχική πολιτική και στεγαστική Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37.

κατασταλτική εκστρατεία κατά των κατειλημένων χώρων, υπήρξε προσπάθεια δημιουργίας εντυπώσεων για τον χώρο της Κατάληψης Λέλας Καραγιάννη 37, με τα τρομοσενάρια που επινόσαν τότε οι Κλουζώ των κατασταλτικών μηχανισμών και συνόδευαν την επέμβαση να καταλήγουν σε φιάσκο.

Τα υποβολιμαία από την Κρατική Ασφάλεια δημοσιεύματα – ψευδή από την επικεφαλίδα τους μέχρι και την υπογραφή τους – τα μεταφέρουν και τα διακινούν, ώστε να καταλάβουν μέχρι κυριαρχίας τη σφαίρα του δημόσιου λόγου, καλογρηρώμενοι ρουφιάνοι κι άμισθα τσιράκια στην υπηρεσία τους, που παριστάνουν τους δημοσιογράφους ενώ δεν είναι τίποτα περισσότερο από φερέφωνα της κρατικής καταστολής. Σκοπός τους λοιπόν μεταξύ άλλων, είναι η δημιουργία ευνοϊκών συσχετισμών για την άμεση καταστολή της Κατάληψης Λέλας Καραγιάννη 37, με βάση όχι τα πραγματικά χαρακτηριστικά της, ως χώρου συλλογικής ζωής και κοινωνικού-ταξικού αγώνα εδώ και 33 χρόνια, αλλά με βάση τις μεθοδεύσεις του κυβερνητικού επιπελείου της κρατικής καταστολής. Και καθόλου τυχαία, ταυτόχρονα με την κυκλοφορία των κατασταλτικών σεναρίων καλέστηκε από τον πρωθυπουργό έκτακτη τηλεδιάσκεψη με τους πρυτάνεις των ΑΕΙ. Καθόλου τυχαία επίσης και με προφανή κατασταλτική σκοπιμότητα, σε αυτά τα ασφαλίτικα σενάρια στοχοποιούνται μια σειρά καταλήψεις οι οποίες όμως έχουν ήδη εκκενωθεί κατόπιν βίαιων αστυνομικών εισβολών πλην της Λέλας Καραγιάννη που εξακολουθεί να λειτουργεί υπό διαρκή απειλή αποτελώντας μια πρόκληση για το κράτος. Το κράτος με τους μηχανισμούς του, αποδεικνύοντας ότι μπορεί να πάιξει με τους όρους του θεάματος καλύτερα από τον καθένα που το επιχειρεί αιστόχως, κατασκεύαζει και θέτει σε κυκλοφορία σενάρια ως καύσιμο και δικαιολογητική βάση επίτασης της κατασταλτικής εκστρατείας του σε βάρος των καταλήψεων, του αναρχικού κινήματος και ευρύτερα των κοινωνικών-ταξικών αγώνων. Έχουν το θράσος να πλασάρουν το κατασταλτικό ιδεολόγημα των «δύο άκρων» στην προσπάθειά τους να αντλήσουν νομιμοποίηση και συναίνεση προκειμένου να συνεχίσουν την κατασταλτική τους επίθεση στον κόσμο του αγώνα, ποιοί; Αυτοί που επί χρόνια χρησιμοποίησαν την Χρυσή Αυγή ως όργανό τους και συμπλήρωμα των κατασταλτικών μηχανισμών, με την πραγμα-

τοπίση δεκάδων δολοφονικών επιθέσεων κατά αγωνιστών -και την είδη πατάληψη όχι δεχθεί τέτοιες επιθέσεις από χρυσαυγήτες, με αποτέλεσμα σοβαρούς τραυματισμούς που από καθαρή τύχη δεν κατέληξαν σε δολοφονία. Αυτοί που είναι υπεύθυνοι για την εξαθλίωση και τις τραγικές ελλείψεις στα νοσοκομεία που οδηγούν αντικειμενικά στο θάνατο συνανθρώπων μας. Αυτοί που στόνουν στρατόπεδα συγκέντρωσης εγκλωβίζοντας εκεί μετανάστες και πρόσφυγες, όταν δεν τους πνίγουν στο Αιγαίο. Αυτοί που οδηγούν στην απόγνωση και την εξαθλίωση εκατομμύρια εργαζόμενους με τις συνθήκες γαλέρας και δουλείας που επιβάλλουν. Οι ηθικοί αυτουργοί και υπεύθυνοι για τις δολοφονίες του Γρηγορόπουλου, του Φύσσα, του Λουκμάν, του Τεμπονέρα. Αυτοί που έχουν εξαπολύσει τα τάγματα εφόδου τους, τα ΜΑΤ και τους ΔΕΛΤΑ, για να αιματοκυλούν συγκέντρωσης και γειτονιές ολόκληρες, θέτοντας σε κίνδυνο ακόμα και μικρά παιδιά, όπως απέδειχαν τα γεγονότα στο Γαλάτσι την 1η Νοεμβρίου.

Με δεδομένες και ξεκάθαρες τις κατασταλτικές μεθοδεύσεις και τις επιπτακτικές συνθήκες που δημιουργεί η επίταση της επίθεσης του κράτους στον κόσμο του αγώνα, καλούνται οι αλληλεγγύοι/ες στις καταλήψεις σε εγρήγορση και στήριξη της Κατάληψης Λέλας Καραγιάννη 37 που απειλείται άμεσα και ονομαστικά με αστυνομική εισβολή, καθώς επίσης σε συνειδητοποίηση της τρέχουσας φάσης της κατασταλτικής εκστρατείας που εξελίσσεται και κλιμακώνεται ραγδαία, όπως και όλων όσων διακυβεύονται σήμερα.

**Η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας
! NO PASARAN!**

**Ανοιχτή Συνέλευση Αλληλεγγύης στην
κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37**

**ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ
ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ - ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ**

**ΠΡΟΒΟΛΗ ΒΙΝΤΕΟ
για τις καταλήψεις**

- Κατάληψη Rosa Nera : εγκείρημα, δράσεις και δομές

- Η ανοικοδόμηση της σκεπής - Rebuild Libertalia

- Villa Amalias : πώς το καταλάθημε (ένα ιστορικό των καταλήψεων)

- 25 χρόνια κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37

- ΛΚ37 : Μπροστά στην καταστολή, Καρία παράδοση -
Καρία ανακωκή

Σάββατο 3 Οκτώβρη 2020, 8 μ.μ.

**Στην κατάληψη
Λέλας Καραγιάννη 37**

με την τάρπη των αναγκαίων
μέτρων αυτοπροστασίας

Ανοιχτή Συνέλευση Αλληλεγγύης στην κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37

Σάββατο 31 Οκτώβρη: πιμέρα πανελλαδικής δράσης αλληλεγγύης στις καταλήψεις

Καθέσματα της Α.Π.Ο. σε Αθήνα, Πάτρα, Θεσσαλονίκη

Από τον Αύγουστο του 2019 η ακροδεξιά κυβέρνηση της Ν. Δημοκρατίας, πατώντας πάνω στα πεπραγμένα της προηγούμενης διακυβέρνησης, κάριζε ένα νέο γύρο επίθεσης ενάντια στο αναρχικό κίνημα, τους κατειλημμένους χώρους αγώνα, τις αυτοργανωμένες δομές στέγαισης προσφύγων και μεταναστών/στριών και τις κοινωνικές-ταξικές αντιστάσεις. Από τη ψήφιση των αντεργατικών μέτρων και την ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης, την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου και την πρόσφατη ψήφιση του νόμου περί απαγόρευσης των διαδηλώσεων· από την αστυνομική κατοχή των Εξαρχείων και την αύξηση των κατασταλτικών δυνάμεων στους δρόμους, τις απόπειρες εκφοβισμού του πληθυσμού με ξεγυμνώματα νεολαίων και βίαιες επιθέσεις στις πλατείες όπου συγκεντρώνονται· από τις απόπειρες τρομοκράτησης του κόσμου του αγώνα, με ρουλοδαρμούς -αναρχικών, καταληψιών μαθητών, αγωνιζόμενων γιατρών-, τις συλλήψεις διαδηλωτών και αντιφασιστών, μέχρι τις «αντι»τρομοκρατικές επιχειρήσεις με παρακολουθήσεις, εισβολές σε σπίτια και τις συλλήψεις αγωνιστών/στριών, όλα αυτά δεν αποτελούν παρά εκφράσεις της κρατικής επιθετικότητας για το τσάκισμα των αντιστάσεων και την επιβολή όρων υποταγής και πειθάρχησης στην κοινωνία.

Αιχμή αυτής της κατασταλτικής επίθεσης αποτελεί το κτύπημα των καταλήψεων, ως πεδία αμφισβήτησης, αυτοοργάνωσης και εξέγερσης απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα, ως εστίες συσπείρωσης και οργάνωσης του κοινωνικού και ταξικού αγώνα. Μπορεί η εξέλιξη του σχεδιασμού για την καταστολή όλων των καταλήψεων να

μπίκε σε μία προσωρινή παύση τον προηγούμενο χειμώνα, εξαιτίας των μεγάλων κινητοποιήσεων και των μαχητικών απαντήσεων από πλευράς των αγωνιζόμενων, αλλά δεν σταμάτησε. Αυτό δείχνουν οι εικκενώσεις της Terra Incognita στη Θεσσαλονίκη, της Rosa Nera στα Χανιά και ο σύλληψη 16 ατόμων, η εισβολή στη Libertatia στη Θεσσαλονίκη και η κατ'επέκταση δίωρη 12 ατόμων που πραγματοποιούσαν εργασίες ανοικοδόμησης στον χώρο και η εκκένωση της κατάληψης Φιλολάου στο Παγκράτι. Η συλλογική και μαχητική απάντηση που δόθηκε με μία πορεία κιλάδων στα Χανιά, η διοργάνωση σειράς δράσεων στη Θεσσαλονίκη αλλά και η ολοκλήρωση της ανοικοδόμησης της Libertatia, δύο χρόνια μετά τον εμπροσμό της από παρακρατικούς, δείχνουν πως οι αναρχικοί/ές και ευρύτερα οι αγωνιζόμενοι δεν παραπούνται, δεν υποχωρούν απέναντι στην ολοκληρωτική κρατική και καπιταλιστική δυστοπία.

Σε μία περίοδο συστηματικής κρίσης του καθεστώτος, όπως αυτή που διανύουμε εν μέσω πανδημίας, το κράτος και ο καπιταλισμός χτυπά όσους αντιστέκονται στη βαρβαρότητα και εκπονεί ένα σχέδιο προληπτικής αντεξέγερσης θωρακίζοντας και αναβαθμίζοντας τους μηχανισμούς του.

Απέναντι σε αυτό θα σταθεί ο κόσμος του αγώνα, η νεολαία, οι εργαζόμενοί/ές, οι άνεργοι/ές, οι φοιτητές/τριες, οι μαθητές/τριες σε κάθε κοινωνικό πεδίο για την αναχαίτιση του κύματος της κρατικής καταστολής, για να βγούμε στην αντεπίθεση, στη διεκδίκηση ενός κόσμου χωρίς καταπιεστές και καταπιεζόμενους, μιας κοινωνίας ελευθερίας, δικαιοσύνης και ισότητας.

NO PASARAN!

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΟΜΕΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Σάββατο 31 Οκτώβρη πιμέρα πανελλαδικής δράσης αλληλεγγύης στις καταλήψεις

Στηρίζουμε τις κινητοποιίσεις σε:

**Θεσσαλονίκη – Διαδήλωση υπεράσπισης των καταλήψεων, Καμάρα 13.00
Αθήνα – Συγκέντρωση αντιπληροφόρησης, Μοναστηράκι 12.00
Πάτρα – Συγκέντρωση αντιπληροφόρησης, πλατεία Γεωργίου 12.00**

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση | Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Ανακοίνωση της Mundo Nuevo & Libertatia για την απαγόρευση της διαδήλωσης αλληλεγγύης των καταλήψεων

Το Σάββατο 31/10 η Ε.Λ.Α.Σ με αυξημένες δυνάμεις διαφόρων σωμάτων είχε καταλάβει σχεδόν από το πρώι, την πλατεία της Καμάρας, χώρος όπου είχε οριστεί ως σημείο συγκέντρωσης της διαδήλωσης αλληλεγγύης στις καταλήψεις. Με αυτή την κίνηση, η αστυνομία ουσιαστικά απαγόρευσε de facto την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης και της διαδήλωσης. Παρατηρούμε με ιδιαίτερη προσοχή πώς επικειρεί το κράτος να διαχειρίστει την πανδημία ως ρόπαλο με το οποίο θα καταστείτει τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις, οι οποίες αυτή την περίοδο είναι πιο απαραίτητες από ποτέ, ακριβώς εξαιτίας της αντεργατικής και αντικοινωνικής διαχείρισης της πανδημίας από το κράτος και το κεφάλαιο. Εξαιτίας της απαγόρευσης της αστυνομίας οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες της Mundo Nuevo πραγματοποίησαμε μικροφωνική έξω από το χώρο της καταλήψης, τηρώντας όπως πάντα τα μέτρα ατομικής υγειονομικής προστασίας.

Ενημέρωση από τριήμερο γενεθλίων για τα 12 χρόνια της καταλήψης Libertatia

Στις 15, 16 και 17 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε στην αυλή της καταλήψης τριημέρο εκδηλώσεων για 12 χρόνια δράσης της. Και τις τρεις μέρες αρκετός κόσμος πλαισίωσε τις προγραμματισμένες εκδηλώσεις. Την πρώτη μέρα πραγματοποιήθηκε εκδήλωση όπου τοποθετήθηκαν σύντροφοι και συντρόφισσες από την αναρχική μαθητική ομάδα Αταξία και την αναρχική συνέλευση φοιτητών/τριών Quieta Movere για τις εξελίξεις στην παιδεία την περίοδο της πανδημίας και όσον αφορά την κρατική καταστολή που δέχονται οι καταλήψεις καθώς και για τις απαντήσεις του κινήματος σε αυτές. Την δέυτερη μέρα πραγματοποιήθηκε εκδήλωση σετικά την κρατική

Κάλεσμα της κατάληψης Libertatia στην πορεία στις 31 Οκτώβρη

Τους τελευταίους μίνης έχουμε βιώσει μια αυξανόμενη κατασταλτική κίνηση του κράτους απέναντι στις καταλήψεις και τις δομές του κινήματος, με τις πρόσφατες εκκενώσεις της Terra Incognita (17 Αυγούστου – Θεσσαλονίκη), Rosa Nera (5 Σεπτέμβρη – Χανιά), Καταλήψης Φιλολάου 99 (25 Σεπτέμβρη – Αθήνα) και την 3η σε σειρά εισβολή της αστυνομίας στην Καταλήψη Libertatia με στόχο την αναχαίτιση του αγώνα της ανοικοδόμησης της.

Το κράτος δε χάνει ευκαιρία να αποδείξει έμπρακτα τις προτεραιότητές του και αυτό είναι ακόμα πιο εμφανές μέσα στη συνθήκη έξαρσης της πανδημίας του covid-19. Ενώ ο κίνδυνος όχι μόνο δεν έχει περάσει, αλλά εντείνεται όλο και περισσότερο με τα αυξανόμενα κρούσματα στον πληθυσμό, η απέντα του κράτους επ' ουδενί δεν περιέχει λεφτά για προσλήψεις υγειονομικού/εκπαιδευτικού προσωπικού, ΜΕΘ και οποιοδήποτε άλλο μέτρο προστασίας για την εξασφάλιση της μη εξάγιλωσης του ιού. Είναι πλέον ξεκάθαρο σε όλη την κοινωνία πως για το σύστημα η ανθρώπινη ζωή είναι πολύ πιο χαμπλά από την "ομαλή" συνέξιση της οικονομίας. Σε μια αρκετά τεταμένη κοινωνική συνθήκη το κράτος επιλέγει συνειδητά να χτυπίσει τα αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας προσπαθώντας να διαλύσει κάθε αντίσταση. Από συλλήψεις σε αντιφασιστικές παρεμβάσεις και σπάσιμο μαθητικών καταλήψεων που αγωνίζονται για τα αυτονότα, μέχρι την ολοένα αυξανόμενη λίστα με νομοσχέδια που οδηγούν στην περαιτέρω φτωχοποίηση και εξαθλίωση της κοινωνικής βάσης. Προφανώς η επέλαση αυτή θα βάλει για άλλη μια φορά στο

στόχαστρό της το αναρχικό κίνημα και τις δομές αγώνα που λειτουργούν ως εστίες συσπείρωσης και αντίστασης απέναντι σε κράτος και κεφάλαιο.

Η υπεράσπιση των δομών μας και η δυναμική απάντηση του κινήματος στους σχεδιασμούς του κράτους, που μας χτυπά ανελέπτα, είναι μονόδρομος. Οι καταλήψεις είναι χώροι ελευθερίας, ισόπτητας και αλληλεγγύης. Είναι οι χώροι μέσα από τους οποίους γεννάμε και οργανώνουμε τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις μας. Σε κάθε χτύπημα της καταστολής πρέπει να στεκόμαστε δυνατότεροι. Όπως και με την υπόθεση της Libertatia, με τις αλλεπάλληλες επιθέσεις της καταστολής, η υποχώρηση δεν ήταν και ούτε θα είναι ποτέ λύση. Ο δίκαιος αγώνας για την ανοικοδόμηση της θα συνεχίσει αφήνοντας ένα πολύ πικρό μύνημα ελπίδας στον συνολικότερο αγώνα υπεράσπισης των δομών μας. Το κράτος καραδοκεί να εκμεταλλευτεί και την παραμικρή σπιθαμή γης που θα παραχωρήσουμε, συνεπώς, η επιμονή μας στους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες είναι αυτή που θα λυγίσει το ξίφος της καταστολής.

ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ – ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΤΑΓΗ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Καλούμε όλον τον αλληλέγγυο κόσμο, τον κόσμο του αγώνα και της κοινωνικής βάσης σε ΠΟΡΕΙΑ 31 ΟΚΤΩΒΡΗ, ΚΑΜΑΡΑ στις 13.00

Katalimpi Libertatia

12 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΤΑΛΗΨΗ LIBERTATIA

...η φωτιά δεν μας καίει, η φωτιά καίει μέσα μας...

Πέμπτη 15.10 | Παρασκευή 16.10

* Έκθεση κυνηγιαστικών εκδρομών & φαγητό από την ομάδα Room 39 από τις 16:30

18:00 | Ειδήλωση - Συζήτηση

Οι εξάλειψης υπό πλαίσιο της πανδημίας - Η κρατική διοίκηση στα σχολεία και σχολές - Η εκπαιδευτική συνειδηματογένεση και οι αντιτάσσονταις

- Τοποθέτηση από την Αναρχική Συνέλευση Φοιτητών/τριών Quieta Movere & την Αναρχική Μεθημένη Ομάδα Αταξία

18:00 | Εκδήλωση - Συζήτηση

Η συνεργασία των κατατήψεων από τις κατατήψεις διενορίας Καταλήψης Φιλολάου 99 & η συνεισφορά των περισσότερων απεντατωτών της θέσης Αταξία

· Τρικάρπετη επικεκριμένη από την Κατατήψη Rosa Nera (Χανιά) & Άλλες Κατατήψεις 27 (Αθήνα)

Σάββατο 17.10

12:00 Συλλογική Κουζίνα

* πρωτότυπη φάτε το μέτρο αποτίμησης & συλλογής ευθυγράφησης στα πλαίσια της μη διάδοσης της ζωής 19

Δ. στρατ. 19 & στρατ. 20
Λεωφόρ. 3, 7, 10, 11, 13, 19, 28 σταθ. εισιτούλης
libertatiasai.blogspot.com

Απέναντι στην κρατική καταστολή και τις επαπειλούμενες αστυνομικές εισβολές στις καταλήψεις

ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ – ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ!

Εχει περάσει ένας και πλέον χρόνος από τη στιγμή που το κράτος έθεσε σε κίνηση μια νέα κατασταλτική εκστρατεία εναντίον των κατειλημμένων δομών ζωής και αγώνα, στις αυτοοργανωμένες δομές στέγασης προσφύγων και μεταναστών, στον κόρμο της αλληλεγγύης, στις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις. Μια εκστρατεία που αποτελούσε προσαναγγελθέντα στόχο της αικροδεξιάς πολιτικής διαχείρισης της ΝΔ, η οποία πατώντας πάνω στην επιχείρηση απονεύρωσης των κοινωνικών και ταξικών αγώνων και στα δεκάδες κατασταλτικά χτυπήματα σε καταλήψεις επί διακυβέρνησης Σύριζα, υπόσχονταν το σαρωτικό χύπημα των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, και ειδικότερα των αναρχικών και αντεξουσιαστών. Παράλληλα, εξαπολύεται μια σφοδρή μιντιακή ιδεολογική προπαγάνδα που επιχειρούσε να αντλήσει νομιμοποίηση για τις επικείμενες επιθέσεις με τους θυμόντες να διατείνονται πως θα τελειώσουν με τις καταλήψεις έως το τέλος του περασμένου χρόνου.

Το πρώτο αυτό κύμα εκδήλωσης της κρατικής επιθετικότητας ξεκίνησε με την εκκένωση τεσσάρων καταλήψεων στη περιοχή των Εξαρχείων, την εγκατάσταση αστυνομικού στρατού κατοχής στη γειτονιά, τους ξυλοδαρμούς και τους βασανισμούς διαδηλωτών και αγωνιζόμενων ανθρώπων. Συνεχίστηκε με τις εισβολές σε καταλήψεις στέγασης προσφύγων (Αχαρνών, Πέμπτο, Μπουμπουλίνας), τη «θεαματική» επιχείρηση απομάκρυνσης του πολιτικού περιπέτερου της Συνέλευσης για την Εγαινοκειοποίηση των Εξαρχείων, την εκκένωση της κατάληψης Βανκούβερ Απαρτμάν στην Αθήνα, της κατάληψης Palmares στη Λάρισα, της κατάληψης Δερβενίων 56, των καταλήψεων Ματρόζου 45, Πλαντιώλου 21 και Αρβάλη 3 και της κατάληψης Κουβέλου στην Αθήνα, καθώς και τις αστυνομικές εισβολές στην καταλήψη Libertatia στη Θεσσαλονίκη.

Σε εκείνη την περίοδο, οι πρωτοβουλίες συγκρότησης ενός μετώπου αγώνα, όσο το δυνατόν πλατύτερου και μαζικότερου, που θα λειτουργούσε ως ανάχωμα στην επέλαση των κατασταλτικών σχεδιασμών, οι μεγάλες αντικατασταλτικές διαδηλώσεις με αποκορύφωμα την πορεία των χιλιάδων αγωνιζόμενων στους δρόμους της Αθήνας στις 14/9/2019, η μεγαλειώδης απάντηση που δόθηκε στο τελεσίγραφο των κρατικών επιτελείων στις 5 και 6 Δεκέμβρη του 2019, καθώς και οι μαχητικές ενέργειες υπεράσπισης των κατειλημμένων δομών δημιούργησαν εμπόδια στον κρατικό κατασταλτικό στρατό, και συνέβαλαν στην προσωρινή αναστολή των κατασταλτικών χτυπημάτων.

Εδώ και μερικούς μήνες βρίσκεται σε εξέλιξη ένα δεύτερο κύμα κατασταλτικών επιθέσεων, με την εκκένωση της καταλήψης Terra Incognita, της κατάληψης Rosa Nera στα Χανιά και της κατάληψης Φιλολάου 99 στον Βύρωνα, καθώς και την εισβολή στην καταλήψη Libertatia στη Θεσσαλονίκη και τη σύλληψη 12 συντρόφων και συντροφισσών.

Η επίθεση εναντίον των καταλήψεων αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της στρατηγικής προληπτικής αντιεξέγερσης, αποσκοπώντας στην τρομοκράτηση και την πειθάρχηση των πληθειακών στρωμάτων της κοινωνίας, για την απρόσκοπη επέλαση της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Ειδικά σε μια περίοδο όπου η βαθιά συστηματική κρίση επιταχύνεται εν μέσω πανδημίας, οι κυρίαρχοι σπεύδουν να ξεριζώσουν τα σημεία αναφοράς του αναρχικού και αντιεξουσιαστικού αγώνα, τους χώρους και τη σημειωτή επικαιρότητα των πρωταγωνών της εξέγερσης, για να ανακόψουν τους αυριανούς ξεσποτικούς τους ξεσποτικούς που κυροφορούνται μέσα σε μια πραγματικότητα όπου το χρεοκοπιμένο σύστημα δεν έχει να υποσχεθεί τίποτα άλλο πέρα από εξαθλίωση και φόβο.

Για αυτό και θωρακίζεται μπροστά στο ενδεχόμενο μιας γενικευμένης κοινωνικής σύγκρουσης με τους κρατικούς σχεδιασμούς, όπου οι κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις και ειδικότερα οι αναρχικοί αγωνιστές μπορούν να αποτελέσουν την αιχμή του δόρατος. Εκεί αποσκοπούν οι τρομοκρατικές επιχειρήσεις εναντίον αγωνιστών/στριών και συλλογικοτήτων του κινήματος, από τις παρακλουθήσεις χώρων και δομών αγώνα, τους κοριούς της ασφάλειας σε οχήματα συντρόφων και συντροφισσών, μέχρι την κατασκευή σκευωριών, τη συνεχίζομενη αστυνομική κατοχή των Εξαρχείων, την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου και την επίθεση στον κοινωνικό του χαρακτήρα, την ψήφιση του νομοσχεδίου για την περιστολή των διαδηλώσεων, την επιχείρηση ασφυκτικού ελέγχου και ποινικοποίησης της συνδικαλιστικής δράσης, τη συκοφάντηση και άγρια καταστολή των μαθητικών καταλήψεων και κινητοποιήσεων για ζωή και αξιοπρέπεια. Η εξάλειψη των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, η απόπειρα επιβολής στηγής νεκροταφείου στην κοινωνία αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την απρόσκοπη υλοποίηση των σχεδιασμού των κυρίαρχων για την ανεπανόρθωτη λεπλασία του φυσικού κόσμου, την πλήρη διάλυση των εργασιακών κεκτημένων, την ελαστικοποίηση και εντατικοποίηση της εργασίας, την αποστέρηση των βασικών κοινωνικών αναγκών, την καλλιέργεια του ρατσισμού, την ακόμη πιο στενή πρόσδεση στο άρμα του ΝΑΤΟ, τη μονιμοποίηση του ρόλου του συνυοριφύλακα της Ευρώπης-Φρούριο.

Σήμερα οι καταλήψεις αλλά και ολόκληρο το αναρχικό-αντιεξουσιαστικό κίνημα αλλά και συνολικά οι κοινωνικές-ταξικές αντιστάσεις, βρίσκονται μπροστά σε μία κρίσιμη καμπή, μπροστά σε μία επίθεση που απειλεί την ύπαρξη τους. Είναι ακριβώς η στιγμή όπου αποτελεί πολιτικό καθήκον τα λάβουμε θέση μάχης, να υπερασπιστούμε ανυποχώρητα τις εοτίες του αγώνα μας, να συνδέσουμε τις αντιστάσεις μας και να θέσουμε ανακώματα

στην επέλαση της κρατικής - καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Οι μαχητικές και συλλογικές απαντήσεις που δόθηκαν από τους συντρόφους και τις συντρόφισσες, απέναντι στην εκκένωση της Rosa Nera από τις δυνάμεις καταστολής, η τεράστια νίκη της ανοικοδόμησης της κατάληψης Libertatia απέναντι στον φασιστικό εσμό και τις κρατικές μεθοδεύσεις, αποτελούν πηγή έμπνευσης και ζωντανά παραδείγματα του πως το πείσμα, η αποφασιστικότητα και η αλληλεγγύη μπορούν να υψώσουν φραγμούς στην κρατική επιθετικότητα. Δείχνουν πως ο εχθρός μπορεί να είναι ισχυρός αλλά δεν είναι ανίκτος. Μπορούμε να μετατρέψουμε κάθε χώρο αγώνα σε οχυρό αντίστασης απέναντι στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό, στην υποταγή και στον θάνατο. Έχουμε το δίκιο με το μέρος μας και τα πάντα να κερδίσουμε... μια κοινωνία ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας. Για την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό!

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΝ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ TERRA INCOGNITA, LIBERTATIA, ROSA NERA, ΦΙΛΟΛΑΟΥ 99

ΝΟ PASARAN!

Σάββατο 31 Οκτώβρη πιμέρα πανελλαδική δράσης αλληλεγγύης στις καταλήψεις Συγκέντρωση αντιπληροφόρησης 12:00 μ., Μοναστηράκι

Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΠΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΕΣ ΝΕΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΕΙΣΒΟΛΕΣ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ- ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΝ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ TERRA INCOGNITA, LIBERTATIA, ROSA NERA, ΦΙΛΟΛΑΟΥ 99

Απόντων στην εξελισσόμενη κατασταλτική εκστρατεία του κράτους για υπερασπιστούμε τους καταλημμένους και αυτορεγαζομένους χώρους ζωής και αγώνα ως ανανεωποντικούς κοινωνίους και κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, ως σημείο αναφοράς του αναρχικού και ανανεωποντικού κινήματος και εθνικοποίησης των προταγμάτων για μια νέα κοινωνία ισότητας, αλληλεγγύης, ελευθερίας.

Σάββατο 31 Οκτώβρη πιμέρα πανελλαδική δράσης αλληλεγγύης στις καταλήψεις

Συγκέντρωση αντιπληροφόρησης 12 μ., Μοναστηράκι

Ανοικτή Συνέλευση Αλληλεγγύης στην Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ Π. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ & ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ – ΤΑΞΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ

Την Τετάρτη 23 Σεπτέμβρη, έπειτα από την επιχείρηση της «αντι»-τρομοκρατικής υπηρεσίας συλλαμβάνονται οι σύντροφοι Π. Γεωργιάδης και Μ.Τ. Τα ξημερώματα της επόμενης μέρας άντρες της «αντι»-τρομοκρατικής εισβάλλουν στο σπίτι του Μ.Τ. στα Πετράλωνα όπου και συλλαμβάνουν τη συντρόφισσα και συγκάτοικό του, Ε.Μ. Από την πρώτη στιγμή σύσσωμα τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ παρουσιάζουν τις συλλήψεις ως εξάρθρωση της επαναστατικής οργάνωσης Ο.Λ.Α. δίνοντας τα εύσημα στο Υπουργείο Προ.Πο. και πανηγυρίζοντας για «το πετυχημένο χτύπημα κατά της τρομοκρατίας». Τα ΜΜΕ διαμορφώνοντας ένα κλίμα τρομολαγνείας, συνεχίζουν να διαρρέουν φευδείς και ανυπόστατες πληροφορίες, στοχοποιώντας ακόμα περισσότερο τους συντρόφους και διογκώνοντας διαρκώς την υπόθεση με στόχο τη δημιουργία κλίματος για την προφυλάκιση τους.

Η «αντι»-τρομοκρατική προσπαθεί να συνδέσει –χωρίς καμία επιτυχία- τα ευρόματα (σύμφωνα με την αστυνομία βρέθηκαν εκρηκτικά και σφαίρες) της αποθήκης που νοικίαζε ο σύντροφος Π.Γ. καθώς και τα όπλα που βρέθηκαν στα σπίτια των άλλων 2 συλληφθέντων με τη δράση της Ο.Λ.Α.

Την Παρασκευή 25 Σεπτέμβρη ο Μ.Τ. και η Ε.Μ. που τους αποδίδονταν κατηγορίες πλημμεληματικού χαρακτήρα, αφήνονται ελεύθεροι (ο Μ.Τ. με περιοριστικό όρο), ενώ η συντρόφισσα Ε.Μ. χωρίς κανένα περιοριστικό όρο). Ο σύντροφος Π.Γ. που κατηγορείται για διακεριμένη οπλοκατοχή, περνάει τη Δευτέρα 28 Σεπτεμβρίου από ανακριτή και εισαγγελέα, οι οποίοι αποφασίζουν την προφυλάκιση του, ενώ τις επόμενες μέρες η αντιτρομοκρατική στην προσπάθεια της για ακόμα μια φορά να συνδέσει τον Π.Γ. με την δράση της Ο.Λ.Α. παρουσιάζει ένα κατεβασμένο αρχείο από το διαδίκτυο, το οποίο βρέθηκε σε ένα σκληρό δίσκο του συντρόφου, ως την αυθεντική προκήρυξη της οργά-

νωσης για την βομβιστική επίθεση στον ΣΕΒ. Μέσα σε αυτό το κλίμα μπάσσοι και ΜΜΕ επιχειρούν να κάνουν ένα βήμα παραπέρα στοχοποιώντας ως “δεξαμενή τρομοκρατών” την πολιτική συλλογικότητα αναρχικών και κομμουνιστών “Ταξική Αντεπίθεση” σε μια προσπάθεια εγκληματοποίησης τόσο της δράσης των συντρόφων/ισσών, όσο και συνολικά του αναρχικού και αντεξουσιαστικού κινήματος και συνεχίζουν τις τρομο-επιχειρήσεις με την προσαγωγή μιας ακόμα συντρόφισσας έξω από τη δουλειά της και με την έρευνα στο σπίτι της στις 29/9.

Αυτές οι τρομοκρατικές επιχειρήσεις εναντίον αγωνιστών/στριών και συλλογικοτήτων του κινήματος αποτελούν συνέχεια προηγούμενων καταστατικών μεθοδεύσεων, από τις παρακολουθήσεις χώρων και δομών αγώνα, τους κοριούς της ασφάλειας σε οχήματα συντρόφων και συντροφισσών, μέχρι την κατασκευή σκευωριών, όπως η ομηρία των 2 αντιφασιστών με την επιβολή υπέρογκων χρηματικών εγγύσεων, οι οποίοι κατηγορούνται για επιθέσεις σε γραφεία της Χ.Α., η δίωξη αναρχικών

ως τρομοκρατική οργάνωση με το όνομα “σύντροφοι- συντρόφισσες” για πλήθος άσχετων μεταξύ τους υποθέσεων από το '17 μέχρι σήμερα και οι αστυνομικές μεθοδεύσεις για τη σύνδεση των αναρχικών Γ. Καλαϊτζίδη και Ν. Ματαράγκα με την εκτέλεση εμπόρου ναρκωτικών στα Εξάρχεια.

Πρόκειται για επιχειρήσεις που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της ευρύτερης καταστατικής εκστρατείας του κράτους που βρίσκεται σε εξέλιξη και στοχεύει κάθε έκφραση των από τα κάτω κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, από τις δεκάδες εισβολές και εκκενώσεις καταλήψεων σε όλη την Ελλάδα, την αστυνομική κατοχή των Εξαρχείων, την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου και την επίθεση στον κοινωνικό του χαρακτήρα, μέχρι το χτύπημα πλήθους κινητοποιήσεων που θεσμικά νομιμοποιήθηκαν με την ψήφιση του νομοσχεδίου για την περιστολή των διαδηλώσεων. Όλες οι μεθοδεύσεις και επιθέσεις εναντίον των αγωνιστών/στριών, του αναρχικού και αντεξουσιαστικού κινήματος και ευρύτερα

των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων έχουν ένα κοινό: τον φόβο της εξουσίας απέναντι στις επικίνδυνες τάξεις, απέναντι στο ανάστημα της εξεγερμένης αξιοπρέπειας που μπορούν και σπικώνουν ολοένα οι καταπιεσμένοι πληβείοι του αβίωτου κόσμου της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης.

Σήμερα βρισκόμαστε σε εκείνο το σημείο όπου οι εξουσιαστές επιχειρούν να σβήσουν τα αποτυπώματα ολόκληρων δεκαετιών σκληρών κοινωνικών και ταξικών αγώνων. Θέλουν να σβήσουν τα χνάρια της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, τις μαθητικές καταλήψεις του 1991, τις μεγάλες αντιπολεμικές δια-

δολώσεις του 2002-03, τις φοιτητικές κινητοποιήσεις του 2006-07, την κοινωνική και ταξική εξέγερση του Δεκέμβρη '08, γιατί λειτουργούν ως παραδείγματα αντίστασης, γιατί δείχνουν δρόμους αγώνα στους καταπιεσμένους στο σήμερα. Μετά τις εκλογές του Ιούλι '19 και την ανανέωση του αστικού πολιτικού συστήματος, το οποίο κινείται συνολικά προς την επιβολή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, η σημερινή πολιτική διαχείριση που αποτελεί την ακροδεξιά εκδοχή του, προχωρά με ακόμα μεγαλύτερη επιθετικότητα στις διακρητικές στοχεύσεις του κόσμου της εξουσίας. Από τις ιδιωτικοποίησις, τη λεπλασία του φυσικού κόσμου, την ελαστικοποίηση και εντατικοποίηση της εργασίας, την καλλιέργεια του ρατσισμού και της προπαγάνδας, την ακόμη μεγαλύτερη πρόσδεση στο ΝΑΤΟ, τη μονιμοποίηση του ρόλου του συνοριοφύλακα της Ευρώπης Φρούριο, μέχρι την καταστολή των κοινωνικών και ταξικών αγώνων και την επίθεση στο αναρχικό κίνημα.

Το δόγμα της «μηδενικής ανοχής» αναβαθμίζεται σε μια ενιαία στρατηγική Προληπτικής Αντιεξέγερσης, την ίδια στιγμή που η πανδημία του covid-19 λειτουργεί ως μία τομή στην ιστορία και ως επιταχυντής της συνολικής συστηματικής κρίσης. Η λεπλασία της εργατικής πλειοψηφίας δεν έχει προηγούμενο ούτε στο πλαίσιο της κρίσης που έσπασε το 2010. Η εμπειρία τους από την προηγούμενη φάση του λαϊκού ξεσκωμού, αλλά και ο τρόμος τους για ακόμα σφοδρότερη σύγκρουση ενός ακηδεμόνευτου, επαναστατημένου και καλύτερα οργανωμένου κοινωνικού και ταξικού κινήματος με την

εξουσία τους, βάζει στο επίκεντρο των προτεραιοτήτων τους την πρόληψη της βίαιης καταστολής.

Η άρχουσα τάξη γνωρίζει ότι το βάθεμα της κρίσης του κρατικού – καπιταλιστικού συστήματος επιτάθηκε σε δυσθεώρητα ύψη εξαιτίας και της πανδημίας, η οποία έχει παγκόσμιο χαρακτήρα. Γνωρίζει πολύ καλά ότι οι εκατομμύρια εξαθλιώμενοι δεν θα μπορέσουν να χορτάσουν με την προπαγάνδα των αφεντικών θα πρέπει να αναλάβουν οι ράβδοι των πρατόρων. Είναι δικό μας καθήκον να προετοιμάσουμε με υπομονή και δυναμισμό την κοινωνίκη βάση για μια γενικευμένη σύγκρουση με τους δυνάστες της, να αναβαθμίσουμε την επαναστατική οργάνωση εις βάρος των ρεφορμιστικών σχηματισμών που ξεφτίλιζουν και ξεπουλούν τους λαϊκούς αγώνες. Να πείσουμε το κοινωνικό σώμα με το παράδειγμα ανυποχώρητου αγώνα, μπαίνοντας ξανά στην πρώτη γραμμή, στη

φυσική θέση κάθε Αναρχικής πρότασης, θέτοντας αναχώματα, στήνοντας οχυρώματα, μετατρέποντας τις κοινωνικές αιχμές σε επαναστατικό υλικό. Αν ζούμε είναι για να πατήσουμε στα κεφάλια των βασιλιάδων.

ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΤΑΓΗ ΣΤΗΝ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ/ΕΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ/ΙΣΣΕΣ

**Συγκέντρωση αλληλεγγύης στον Π. Γεωργιάδη και τον Β. Σταθόπουλο
Κυριακή 25/10 στις 15.00,
φυλακές Λάρισας**

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΩΝ

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΒΑΓΓΕΛΗ ΠΑΛΛΗ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

Ο Βαγγέλης Πάλλης υπήρξε επί σειρά ετών συνέπις αγωνιστής ενάντια στις εξοντωτικές συνθήκες κράτησης και για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των φυλακισμένων για ζωή και αξιοπρέπεια. Πρωτοστάτης σε πλήθος κινητοποιήσεων με κορυφαίες τις εξεγέρσεις στα κολαστήρια του Μαλανδρίου και των Τρικάλων και την απεργία πείνας των κρατουμένων του 2008. Οι συνεχείς μεταγωγές, η απομόνωση, οι βασανισμοί και τα πειθαρχικά που του επέβαλλαν εκδικητικά οι καταστατικοί μηχανισμοί, λόγω της αγωνιστικής του στάσης, δεν κατάφεραν έως το τέλος να κάμψουν το οθένος και τη μαχητικότητά του για τη συνέχιση του αγώνα εντός και εκτός των τειχών.

«Θα μιλήσω λίγο για τις φυλακές του αύριο, αν και αυτό που οραματίζομαι είναι η καταστροφή τους και μια κοινωνία χωρίς φυλακές. Πρέπει να βρεθεί ένας τρό-

πος να χειραφετηθούν οι φτωχοδιάβολοι, γιατί είναι ο στρατός των ισχυρών αφεντικών ή των εμπόρων ναρκωτικών ή του οργανωμένου εγκλήματος, των μπράβων. Να βρεθεί ένας τρόπος να μιλήσουν όσοι μπορούν σε αυτούς τους ανθρώπους. Να τους πουν, «αυτά είναι τα δικαιώματά σας, αυτά είναι τα κατεκτημένα, αυτά πρέπει να διαφυλάξουμε, αυτά πρέπει να διεκδικήσουμε σε αγώνες, για να αισθάνεσαι και εσύ ότι, κάποια στιγμή, θα βρεις με αξιοπρέπεια τη λευτεριά σου ή τις ανάσες που δικαιούσαι» [...] Αισθάνομαι ιδιαίτερη χαρά που βρίσκομαι εδώ, γιατί ξεκίνησα το 1996 γνωρίζοντας τις φυλακές ολομόναχος και βρίσκομαι τώρα ανάμεσά σας.»

Απόσπασμα από την εισήγηση του Βαγγέλη Πάλλη στην εκδήλωση «Κρατική καταστολή, Τρομονόμοι, Καθεστώς Έκτακτης Ανάγκης - Οι φυλακές ως “αποθήκες ανθρώπων”, οι συνθήκες κράτησης και οι αγώνες των κρατουμένων» στο πλαίσιο του 1ου Ελευθεριακού Φεστιβάλ Κοινωνικής, Ταξικής και Διεθνιστικής Αλληλεγγύης της ΑΠΟ (5-7 Ιούλι 2018)

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΩΝ

**Διαδήλωση ενάντια στον πόλεμο
Πάτρα, 24 Οκτώβρη 2020**

ΠΟΛΕΜΟ στον ΠΟΛΕΜΟ των ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

ΜΠΛΟΚΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΝΑΤΟ

ΝΑ ΜΗ ΣΠΟΥΜΕ ΚΡΕΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΝΟΝΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΜΙΑ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΚΑΠΗΔΟΥΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ | ΕΞΩ ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΤΟΥΣΑ

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΠΟΛΕΜΟ, ΦΑΣΙΣΜΟ, ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ!

**ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ
ΣΑΒΒΑΤΟ 24 ΟΚΤΩΒΡΗ, 12μ. ΠΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ**

αναρχική ομάδα «θυσίανος ίππος»/ΑΠΟ & ουντρόφιους - ουντρόφιου

**Ενημέρωση για την κινητο-
ποίηση στον Τύμπανο από
την Ανοιχτή Συνέλευση ενά-
ντια στην Πράσινη Ανάπτυξη
και στα Αιολικά στα Άγραφα**

Η καρδιά του κινήματος για ΓΗ και ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ενάντια στη λεπλασία, την καταστροφή των ΑΓΡΑΦΩΝ και την καταστροφική καπιταλιστική ανάπτυξη, κτύπισε σήμερα (18/10) στη θέση «Αέρας – Αφεντικό», των δήμων Μουζακίου και Αργιθέας (γνωστό και ως «αιολικό Τυμπάνου»).

Η “ΔΕΗ – ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΕΣ Α.Ε.” ξεκίνησε εργασίες κατασκευής συνοδών έργων βιομηχανικής εγκατάστασης παραγωγής αιολικής ενέργειας, υποσταθμού μέσης τάσης στη θέση «Διάσελο – Προφήτης Ηλίας» (ή «Σταυρός»), μετά τις καταστροφικές πλημμύρες που έπληξαν το δυτικό

τμήμα του θεσσαλικού κάμπου, την Καρδίτσα και τα γύρω χωριά, τις ορεινές περιοχές των Αγράφων και της Αργιθέας.

Από την πλευρά μας, ένα έχουμε να πούμε. Είμαστε και θα παραμείνουμε δύο κόσμοι σε σύγκρουση. Από τη μία είναι το κράτος, οι επενδυτές και οι λακέδες του, που σαν άλλοι κλεπταποδόχοι, το μόνο που έχουν να υποσχεθούν είναι τη λεπλασία, την καταστροφή, την εξαθλίωση και τον θάνατο και από την άλλη, είμαστε όλοι ΕΜΕΙΣ. Ο κόσμος της αντίστασης. Εμείς, που έχουμε δώσει όρκο να σπικωθούμε μέσα από τις λάσπες που μας βύθισαν και να υπερασπιστούμε τη γη μας. Εμείς, που μας βρίκιαν και θα μας βρίσκουν μπροστά τους. Εμείς που θα μετατρέψουμε τον πόνο, την απογοήτευση και την απόγνωση σε πείσμα, οργή, μαζικό, μαχητικό και αδιάλλακτο αγώνα. Εμείς, που θα επαγρυ-

Ενημέρωση

από τη συγκέντρωση αλληλεγγύης
στον Ζ. Αιγαίνωνα στην Πάτρα

Κόντρα στις κρατικές απαγορεύσεις, πραγματοποιήθηκε κανονικά το Σάββατο 7 Νοέμβρη στις 12 το μεσημέρι η συγκέντρωση στο Γαλλικό Προξενείο Πάτρας σε ένδειξη αλληλεγγύης στον πολιτικό κρατούμενο, επί 36 χρόνια όμηρο του γαλλικού κράτους, Ζωρζ Αμπνταλλά. Συμμετείχαν περίπου 50 άτομα. Υπήρχαν 2 πανό, ένα που έγραφε "Λευτεριά στον 36 χρόνια κρατούμενο αγωνιστή Ζωρζ Αμπνταλλά - Αλληλεγγύη στη μαχόμενη Παλαιστίνη" και ένα ακόμα που έγραφε "Οι αγώνες δεν μπαίνουν σε καραντίνα - Lockdown σε κράτος και κεφάλαιο". Μοιράστηκαν αρκετά κείμενα σε διερχόμενο κόσμο, πετάχτηκαν τρικάκια. Η συγκέντρωση κράπτησε περίπου μισή ώρα και στη συνέχεια οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες αποχώρησαν με πορεία μέχρι τον αυτοδιαχειρίζομενο χώρο Επί τα Πρόσω.

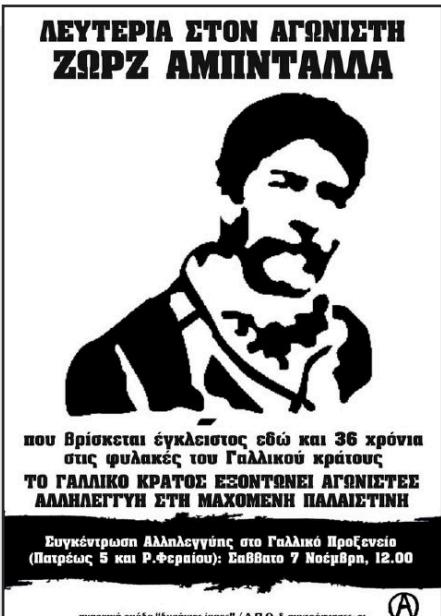
Ο Ζ. Αμπνταλλά βρίσκεται κρατούμενος για 36 χρόνια στις φυλακές του γαλλικού κράτους. Καθ' όλη τη διάρκεια της πολύχρονης φυλάκισής του θα κρατήσει μια συνεπή μαχητική και αγωνιστική στάση συμμετέχοντας σε απεργίες πείνας ως ένδειξη αλληλεγγύης στους κρατούμενους στα λευκά κελιά της Τουρκίας, σε Βάσκους και Παλαιστίνιους πολιτικούς κρατούμενους και θα συνεχίσει να μιλά και να αγωνίζεται για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης από την ισραηλινή κατοχή. Παρά το γεγονός ότι από το 1999 δικαιούται την υφ' όρον αποφυλάκισή του, όλες οι αιτίσεις του απορρίπτονται από το γαλλικό κράτος που ευθυγραμμίζεται με την εκδικητική απαίτηση του κράτους των ΗΠΑ και του Ισραήλ να παραμείνει φυλακισμένος εξαιτίας της αγωνιστικής του στάσης όλα αυτά τα χρόνια.

Εν μέσω απαγόρευσης κυκλοφορίας είναι επιτακτικό και αναγκαίο να βρεθούμε στους δρόμους του αγώνα και της αντίστασης. Σε καμία περίπτωση η πολιτική δράση δεν πρέπει να ανασταλεί αλλά αντίθετα πρέπει να κλιμακωθεί.

πνούμε και θα είμαστε εκεί για να μπλοκάρουμε κάθε εργασία. Εμείς, που συνεχώς θα βρίσκουμε και άλλους και όλοι μαζί απ' άκρο σ' άκρο, θα αγωνιζόμαστε για ζωή και αξιοπρέπεια, για γη και ελευθερία. Εμείς, που από τη δική μας πλευρά θα σταθούμε πλάι-πλάι και με μια υψωμένη γροθιά και ένα βλέμμα αλληλεγγύης. Θα φωνάζουμε δυνατά,

АГРАФА КАПОТЕ АПАТНТА – ПАНТОТЕ АПАТНТА.

**ΟΥΤΕ ΣΠΙΘΑΜΗ ΓΗΣ ΣΤΟΥΣ ΕΠΕΝΔΥΤΕΣ,
ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΓΡΑΦΩΝ ΚΑΝΕΝΑΣ
ΕΦΗΣΥΧΑΣΜΟΣ – ΕΠΑΓΡΥΠΝΗΣΗ –
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ – ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ – ΜΠΛΟΚΟ ΣΕ
ΚΑΘΕ ΕΡΓΑΣΙΑ**

**που θρίσκεται έγκλειστος εδώ και 36 χρόνια στις φυλακές του Γαλλικού κράτους
ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΞΟΝΤΩΝΕΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΑΔΗΛΕΓΓΥΝ ΣΤΗ ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ**

**Συγκέντρωση Αλληλεγγύης στο Γαλλικό Προξενείο
(Πατρέως 5 και Ρ.Φερριού): Σαββατο 7 Νοέμβρη, 12.00**

Κόντρα στις απαγορεύσεις και την συντονισμένη επίθεση κράτους και κεφαλαίου να προτάξουμε τον οργανωμένο και αδιάλλακτο αγώνα. Να συγκρουούτομε με τους νόμους και τις επιταγές των κυριότερων.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΖΩΡΖ ΑΜΠΝΤΑΛΛΑ

ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΞΟΝΤΩΝΕΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

ΑΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗ ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ΜΕΣ' ΣΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΜΑΣ ΧΤΥΠΑ

**ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΝΑ
ΒΑΛΟΥΜΕ ΜΠΡΟΣΤΑ!**

Ανακοίνωση αλληλεγγύης προς τις αγωνιζόμενες γυναίκες της Πολωνίας

Από το 2016 οι γυναίκες στην Πολωνία αγωνίζονται για το δικαίωμά στην αυτοδιάθεση του σωματός τους. Ενώ ήδη ο νόμος για τις εκτρώσεις ήταν αυτηρός και δεν επέτρεψε την ελεύθερη έκτρωση, ήρθε πρόταση για σχεδόν καθολική απαγόρευση. Η ομάδα εκστρατείας Stop Abortion ήθελε να επεκτείνει, δηλαδή, την απαγόρευση σε περιπτώσεις βιασμού και αιμομειξίας. Η μόνη εξαίρεση θα ήταν όπου κινδύνευε η ζωή της μητέρας. Οι γιατροί κινδύνευαν να τιμωρηθούν εάν εκτελέσουν παράνομη διακοπή κύποτης. Με αυτήν την πρόταση, όμως, το αποτέλεσμα θα ήταν να επιβάλει πενταετή ποινή φυλακίσης σε περιπτώσεις παράνομης έκτρωσης.

Το κίνημα, τότε, δεν επέτρεψε να περάσει αυτήν την πρόταση αφού εκπονήθηκε κιλιάδες κόσμου κατέβηκε στον δρόμο για να διαδηλώσει. Αξίζει να σημειωθεί ότι το Πολωνικό κράτος είναι άκρως συντριπτικό και θρησκευόμενο κράτος, με την καθολική εκκλησία να ασκεί μεγάλη επιρροή.

Το εθνικιστικό κόμμα PiS δράπτοντας την ευκαιρία της πανδημίας και των απαγορεύσεων των συναθροίσεων κατάφερε να περάσει την απόφαση από το Συνταγματικό Δικαστήριο με αποτέλεσμα η κατάσταση για τις γυναίκες που θέλουν να κάνουν έκτρωση να φαντάζει εφιαλτική. Η κακή διακείριση της πανδημίας από το κράτος είχε φέρει πολλές αντιδράσεις και με αυτόν τον τρόπο βρήκε ευκαιρία να αποδυναμώσει αυτές τις φωνές και να τις μετακυλήσει σε άλλο θέμα. Βέβαια, ο ίδιος υπάρχων νόμος δεν έδινε πολλές ελευθερίες όσον αφορά την έκτρωση. Πολλές κατέφευγαν στο εξωτερικό ή σε παράνομες εκτρώσεις καθώς οι γιατροί έχουν δικαίωμα να αρνηθούν τη διαδικασία όπως επίσης μπορούν να αρνηθούν να συνταγογραφήσουν τρόπους αντισύλληψης για θρησκευτικούς λόγους. Μάλιστα η πρόεδρος του δικαστηρίου, που είναι και γυναίκα - αποδεικνύοντας ότι το φύλο δεν παιζεί από μόνο του κεντρικό ρόλο - Julia Przyłębska, δήλωσε ότι επιτρέποντας τις αμβλώσεις για ανωμαλίες του εμβρύου νομιμοποιεί "τις πρακτικές ευγονικής". Επειδή κατά τη γνώμη της το Σύνταγμα της Πολωνίας εγγύαται την προστασία της ανθρώπινης ζωής, πρόσθεσε, ότι ο τερματισμός με βάση την υγεία ενός εμβρύου ισοδυναμούσε με «κινά αίμεσα απαγορευμένη μορφή διάκρισης».

Από τις 23/10 κι έπειτα οι δρόμοι της Πολωνίας κατακλύζονται με κιλιάδες διαδηλωτές που

ζητάνε ελεύθερες εκτρώσεις αντιλαμβανόμενοι σε μεγάλο ποσοστό πώς κράτος, δικαιοσύνη και εκκλησία λειτουργούν ενάντια στις ελευθερίες του ανθρώπου και ενδιαφέρονται μόνο για τον έλεγχο των πληθυσμών, την εξουσία και πόσο μάλλον ένα τόσο συντριπτικό κράτος με μεγάλο ποσοστό εθνικιστών. Αναρχικές γυναίκες στο Πόζναν λίγες μέρες αργότερα προέβησαν σε μια συμβολική κίνηση καταλαμβάνοντας συμβολικά ένα παλιό νοσοκομείο και το ονόμασαν "κλινική αμβλώσεων" με αίτημα τις δωρεάν και ελεύθερες εκτρώσεις. Σε απάντηση το κράτος προχώρησε σε σπάσιμο της συγκέντρωσης και συλλήψεις. Τις τελευταίες μέρες μάλιστα έχει στείλει τους φασίστες να χτυπίσουν τους διαδηλωτές από κονού με την αστυνομία, προσδοκώντας σε τρομοκράτηση του κόσμου που αγωνίζεται.

Οι γυναίκες δεν είναι μόνες τους σ' αυτόν τον αγώνα, καθώς έχουν βρεθεί πολλοί υποστηρικτές, από οδηγούς ταξί μέχρι αγρότες και ανθρακωρύχους οι οποίοι έχουν κι αυτοί τις δικές τους απαιτήσεις από την κυβέρνηση. Αυτό αποδεικνύει ότι ο αγώνας για ελεύθερες εκτρώσεις είναι άμεσα συνδεδεμένος με τον αγώνα ενάντια στην πατριαρχία και τη γυναικεία χειραφέτηση και δεν αφορά μόνο τις γυναίκες, αλλά κάθε αγωνιστή που οραματίζεται μια ελευθεριακή κοινωνία χωρίς καμία μορφή εξουσίας. Φυσικά, ακόμα και στα κράτη όπου υπάρχει μια υποτιθέμενη ελευθερία στις εκτρώσεις και τα κράτη έχουν θεμελιώσει κάποια δικαιώματα για την ισότητα των φύλων, δεν μπορεί να προκύψει καμία απελευθερωτική προοπτική παρά μόνο εάν συνδέεται με τον ευρύτερο αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση, για τη δημιουργία ενός κόσμου ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

Η πατριαρχία ως ένα κομμάτι του καπιταλιστικού συστήματος, αν και προϋπήρχε αυτού, εδραιώθηκε μαζί με την εγκαθίδρυση του θεσμού της οικογένειας, της απομικής ιδιοκτησίας και του κράτους. Στην Ελλάδα κατά τη διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ήρθαμε αντιμέτωπες με μια κεκαλυμμένη πατριαρχία (ή αλλιώς καθεστωτικό φεμινισμό) που ενώ αγωνίζοταν για την ισότητα των δύο φύλων, αδιαφορούσε για τις μετανάστριες που απέβαλαν στα camps, κτυπούσε τις αγωνίστριες σε πορείες και συγκεντρώσεις και αδιαφορούσε για περιστατικά βιασμών. Από την άλλη, με τη διακυβέρνηση της ΝΔ, έχουμε

επιστρέψει σε παλιές πρακτικές συντριπτικοποίησης, προωθώντας τους παραδοσιακούς ρόλους των φύλων. Για παράδειγμα, η γενική γραμματεία ισότητας των φύλων μετονομάστηκε σε Γ.Γ. οικογενειακής πολιτικής και ισότητας των φύλων. Ήδη από την αρχή της διακυβέρνησης τους το αφήγημα της προστασίας του αγέννητου παιδιού επανήλθε στη δημόσια σφαίρα μέσα από την εκκλησία και των υποστηρικτών τους δημιουργώντας αίσθημα ενοχής, ντροπής, ανηθικότητας σε όσες επιλέγουν την έκτρωση. Το αφήγημα "Πατρις - θρησκεία - οικογένεια" επαναφέρεται για να οδηγήσει την κοινωνία σε μια συντριπτικοποίηση της οποία εξυπηρετεί τα εθνικά συμφέροντα των κρατών, ενάντια στους εκμεταλλεύμενους και στους από τα κάτω. Για όλους αυτούς τους λόγους και ακόμα παραπάνω, ο αγώνας ενάντια στην πατριαρχία είναι κοινός σε όλα τα κράτη.

Οι αναρχικές και αναρχικοί αγωνιζόμαστε συνεχώς για την ανατροπή του κόσμου της πατριαρχίας, του κράτους και του καπιταλισμού, για τη δημιουργία μιας κοινωνίας ισότητας, αξιοπρέπειας, ελευθερίας, για την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό. Αγωνιζόμαστε για έναν κόσμο όπου θα ορίζουμε εμείς τα σώματά μας και τη ζωή μας, χωρίς απαγορεύσεις από τα πάνω. Αγωνιζόμαστε με όσους και όσες συμπορεύονται στον αγώνα μας από την Τσιάπας και τη Χιλή μέχρι την Πολωνία και τη Ροτζάβα.

Αλληλεγγύη στις γυναίκες που αγωνίζονται στην Πολωνία

Ελεύθερες και δωρεάν εκτρώσεις για όλες

Συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχικό Μέτωπο «Μαύρο Θ. Κόκκινο», μέλος της ΑΠΟ-ΟΣ

Παρέμβαση στο Προξενείο της Πολωνίας με αφορμή την ποινικοποίηση των εκτρώσεων | Θεσσαλονίκη

Τη Παρασκευή 30/10 στις 11.00 το πρωί συντρόφισες της συλλογικότητας για τον Κοινωνικό Αναρχικό "Μαύρο Θ. Κόκκινο" πραγματοποίησαμε παρέμβαση στην είσοδο του Προξενείου της Πολωνίας [επί της Τσιμισκή στο κέντρο της πόλης] με αφορμή την ψήφιση νόμου από την ακροδεξιά κυβέρνηση της χώρας που επιβάλλει την περαιτέρω ποινικοποίηση των εκτρώσεων. Απλώθηκε πανό που ανέφερε "Καμία ποινικοποίηση των εκτρώσεων - Αλληλεγγύη στις αγωνιζόμενες της Πολωνίας" και πετάχτηκαν εκαποντάδες τρικάκια στο σημείο και σε δρόμους του κέντρου. Η παρέμβαση

είκε συμβολικό χαρακτήρα αλληλεγγύης στις γυναίκες της Πολωνίας, οι οποίες από κονού με αλληλέγγυους και άλλους αγωνιστές, διοργανώνουν μαζίκες διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα ενάντια στο νέο νομοσχέδιο. Στέλνουμε τους συντροφικούς καιριτισμούς μας στις αναρχικές συντρόφισες στο Πόζναν, τη Βαρσοβία και τις άλλες πόλεις, οι οποίες βρίσκονται στην αιχμή του αγώνα ενάντια στην ακροδεξιά, αυταρχική και αντιφεμινιστική πολιτική της πολωνικής κυβέρνησης και του κρατικού μηχανισμού.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ Θ. ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Μήνυμα αλληλεγγύης στη μάχο μεν Pozába

ΚΑΘΕ ΚΡΑΤΟΣ ΠΟΥ ΠΟΛΕΜΑΙ ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΘΑ ΗΤΤΗΘΕΙ!

Το παράδειγμα του δημοκρατικού συνομοσπονδισμού εξακολουθεί να ριζώνει στην ΒΔ Συρία και την Ροζάβα αμφισβητώντας έμπρακτα την κρατική οργάνωση της κοινωνίας. Αναπτύσσεται στο καθημαγμένο από την αποικιοκρατία, τον ιμπεριαλισμό και τους εθνικισμούς έδαφος της Μέσης Ανατολής, βασιζόμενο στην ιστορική εμπειρία της κοινωνίας και στη συλλογική της κληρονομιά, προτάσσοντας μια οργανωτική συγκρότηση όπου η κοινωνία αυτοκυβερνάται κι όπου όλες οι κοινωνικές ομάδες και όλες οι πολιτισμικές, θρησκευτικές και εθνοτικές ταυτότητες μπορούν να συμμετέχουν, να εκφραστούν και να λειτουργήσουν από κοινού μέσα από τοπικές και υπερτοπικές αμεσοδημοκρατικές συμβουλιακές δομές λήψης των αποφάσεων, επιδιώκοντας την ενότητα μέσα από την ποικιλομορφία. Σε αντιδιαστολή με τη διαδικασία συγκρότησης του έθνους-κράτους, μέσα από μια ιστορία τεσσάρων αιώνων βίας, πολέμων, πολιτισμικής και φυσικής γενοκτονίας ολόκληρων πληθυσμών, βίαιης αφομοίωσης μειονοτήτων, πολιτισμών και γλωσσών στο όνομα της εθνικής ομοιογένειας, καθώς και του συγκεντρωτικού γραφειοκρατικού τρόπου άσκησης της εξουσίας που έχει επιβληθεί από το κράτος πάνω στις κοινωνίες.

Ο σκληρός αγώνας που διεξάγεται στις κούρδικες περιοχές της Ροζάβα με πρόταγμα τον δημοκρατικό συνομοσπονδισμό δεν επιδιώκει την ίδρυση ενός ακόμα έθνους – κράτους και την αντικατάσταση των παλιών αλυσίδων με καινούργιες. Επικεντρώνοντας στο τοπικό επίπεδο, με πιο λόγες την οικολογία και τον φεμινισμό, κτίζει στο σήμερα δομές κοινωνικής οργάνωσης και αυτοάμυνας απέναντι στις κρατικές, καπιταλιστικές και φασιστικές επιθέσεις και ξανακάνει την πολιτική μέρος της κοινωνικής ζωής. Εδαφικοποιείται σήμερα στην Ροζάβα και επιχειρεί να βρει πατήματα στις χώρες όπου κατοικούν κούρδικοι πληθυσμοί (Συρία, Ιράκ, Τουρκία, Ιράν) προσβλέποντας να εμπνεύσει και να επιπρέψει τους λαούς της Μέσης Ανατολής και πολύ ευρύτερα στο χίσιμο δομών παγκόσμιας δημοκρατικής συνομοσπονδιακής ένωσης κοινοτήτων, παράλληλα και ανταγωνιστικά με την κρατική καπιταλιστική οργάνωση της κοινωνίας.

Στις σημερινές συνθήκες, όπου ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός επι-

χειρεί να επιβάλλει την καταπίεση και την εκμετάλλευση ως τις μόνες εφικτές συνθήκες ζωής, το παράδειγμα των αναρχικών συντρόφων που πολεμούν στην Ροζάβα έχει τη διάσταση της υλικής έκφρασης της επανάστασης που οραματίζομαστε, μέσα σε μία διαδικασία όπου Κούρδοι, Άραβες και Δυτικοί, γυναίκες και άντρες, αγωνιστές με διαφορετικές αφετηρίες, πολεμούν και χτίζουν. Απέναντι στο αβίωτο παρόν και μέλλον που υπόσχεται το κράτος και ο καπιταλισμός. Η διεθνιστική αλληλεγγύη αποτελεί εκείνο το κρίσιμο σημείο προκειμένου οι καταπιεσμένοι να απαντήσουν στην επερχόμενη γενίκευση του εξουσιοπολέμου. Και σε αυτό το κρίσιμο σημείο, η παρουσία των διεθνιστών στην περιοχή του Κουρδιστάν αποδεικνύει πως ο διεθνισμός, εκτός από επείγουσα και αναγκαία πολιτική στόχευση, είναι ήδη μία διαδικασία σε κίνηση. Οι συντρόφισσες και οι σύντροφοί μας από όλο τον κόσμο, που αγωνίζονται εκεί δίνουν μια μάχη σε μια μικρή γωνιά του κόσμου, που είναι όμως μια μάχη για όλο τον κόσμο. Κι αυτή τη διαδικασία της διεθνιστικής αλληλεγγύης, αλλά και της σύνδεσης των αγώνων θέλουμε να βαθύνουμε και να εξαπλώσουμε έως ότου το παγκόσμιο καθεστώς της εκμετάλλευσης και της υποταγής να βρίσκει απέναντι του, σε κάθε σημείο όπου επιτίθεται.

Το παράδειγμα της συνομοσπονδιακής δημοκρατικής οργάνωσης των κοινοτήτων στην Ροζάβα αποδεικνύει πως η αυτοοργάνωση των από τα κάτω και της κοινωνικής ζωής μέσω της συλλογικής αυτοδιοίκησης, δεν είναι κάποια αφηρημένη ή ξεχασμένη ιδέα, αλλά η ζώσα ιστορία. Η ζώσα ιστορία των αγώνων που εισβάλλει με ορμή στο παρόν για να αλλάξει το μέλλον, με εμπροσθιοφυλακή όλες εκείνες κι εκείνους που έδωσαν τη ζωή τους για τον κοινό μας αγώνα.

**ENANTIA STON SYGHRONO OLOKLAIRWTISMO, TON POLEMO
KAI TON FASISMOS**
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ- ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ- ΑΝΑΡΧΙΑ

**ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ -
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΩΝ**

Στο πλαίσιο της βδομάδας αλληλεγγύης στην επανάσταση της Ροζάβα η "Ομάδα ενάντια στην πατρι- αρχία" ΑΠΟ-ΟΣ ανταποκρίνεται στο κάλεσμα για κινήσεις αλληλεγγύης στις γυναίκες που αγωνίζονται

Αθήνα - πλατεία Εξαρχείων

Πάτρα - πλατεία Γεωργίου

Θεσσαλονίκη - πλατεία καμάρας